Ἀρχισυντάκτης καὶ Ἰδιοκτητής
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

Διευθυντής
ΣΠΥΡΙΔ. ΣΟΥΓΚΡΑΣ

ΑΡΙΘ. 147— ΤΟΜ Ε'. ΑΘΗΝΑΙ, Σάββατον 7 Δεκεμβρίου. 1891. ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ εἶνε καθ' ὅλα ἀνεξάρτητος ὑποστηρίζων ἀρχὰς καὶ ὄχι κόμματα, δημόσια παραγωγικὰ ἔργα ὠφέλιμα εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ ὄχι ὠφέλιμα μόνον πρὸς τοὺς ψευδοεπιχειρηματίας, ἐπιζήμια δὲ καὶ καταστρεπτικὰ διὰ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ τὸν λαόν.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ ἀναγνωρίζει μετὰ σεβασμοῦ τῶν ἰδιωτῶν τὰ εἰλικρινῆ πρὸς τὸ ἔθνος μικρὰ ἢ μεγάλα δωρήματα μαστίζει δὲ ἄνευ διακρίσεως τὰ τῆς ρεκλάμας κερδοσκοπικῶς καὶ σκοπίμως διδόμενα ἢ χαριζόμενα.

Ο ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν καταχωρίζει ἀνωνύμους ἐπιστολὰς οὔτε διατριβὰς δι' οἷον δήποτε ἄτομον οὔτε ποσὸν χημάτων, ἀλλ' οὔτε ὑπογεγραμμένας παρ' ἀγνώστων· ἐὰν συστηθῇ ὁ ἄγνωστος παρ' ἀξιοχρέου πρὸς τὸν ἀρχισυντάκτην ὅστι· καὶ μόνος εὐθύνεται διὰ πᾶν δημοσιευόμενον. Ἐὰν αἱ νώνυμοι ἐπιστολαὶ ἐμπεριέχουσι νύξεις, πληροφορίας ἢ ἀποδείξεις κοινωνικῶν συμβάντων δι' ἃ φωτιζόντων τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ὅπως ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν τότε μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας δημοσιεύονται μετὰ κυρίων ἄρθρων.

Κατακεχωρισμένα καὶ μὴ κατακεχωρισμένα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται πλέον.

Κοινωνικὰ καὶ διάφορα, συνοδευόμενα διὰ ρεκλάμας, προσωπικῶν συστάσεων καὶ πομπωδῶν ἐπαίνων εἶνε ἀπαράδεκτα ἐπὶ οἵα δήποτε πληρωμῇ.

Διατριβαὶ πτωχῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, τοῦ δικαίου αὐτῶν, τῆς προσβληθείσης ὑπολήψεώς των καὶ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὠφελείας δημοσιεύονται δωρεάν. Διατριβαὶ μὲ λιβέλλους περιέχουσαι χονδρὰς λέξεις, ἢ προσωπικότητας εἶνε ἀπαράδεκτοι ἐπ' οὐδεμιᾷ πληρωμῇ.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ διαρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησία	δρ. 30	ἑξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ	δρ. χρ. 45	δρ. χρ. 26

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν θὰ φέρωσι μόνον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου κ. Στεφάνου Ξένου, πᾶσα δὲ τοιαύτη, μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφήν του εἶνε ἄκυρος.

Ἐπειδὴ ἀδιαλείπτως ζητοῦνται διάφορα προηγούμενα φύλλα, τὰ δὲ ὑπολειφθέντα ἀνὰ τριμηνίαν θὰ δένωνται εἰς τόμους χάριν τῶν τριῶν μυθιστορημάτων, εἰδοποιεῖται τὸ κοινόν, ὅτι ἀπὸ σήμερον οὐδεὶς προηγούμενος ἀριθμὸς πωλεῖται μόνος, ἄνευ τῶν προηγουμένων οἱ δὲ ἐγγραφόμενοι νέοι συνδρομηταὶ λαμβάνουσι αὐτὰ δωρεάν.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Πάσης διατριβῆς μὴ ἀπαδούσης πρὸς τὸ προγεγραμμένον πνεῦμα τοῦ Βρεττανικοῦ ἀστέρος ἐν μὲν τῇ πρώτῃ σελίδι ὁ στίχος ἅπαξ μὲν καταχωριζόμενος τιμᾶται 80 λεπτ. δὶς 60, 6κις 50, ἐν δὲ τῇ 4ῃ καὶ 8ῃ σελίδι ἅπαξ 60, δὶς 40, πολλάκις 30, τῶν δὲ ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων ὁ στίχος ἅπαξ λεπ. 20, δὶς 15, πολλάκις 10.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΣΥΡΟΥ

Α'

Τὸ ζήτημα τῆς Ἀτμοπλοΐας τῆς Σύρου, τῆς πρώτης ἐθνικῆς θαλασσίου ἐμπορικῆς ἑταιρίας ἐν Ἑλλάδι, τό ἐπισύραν κατὰ τὰς ἐσχάτας ὥρας τοῦ βίου αὐτῆς τοσοῦτον τὴν δυσμένειαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας κατὰ συνέπειαν δὲ τῶν λόγων αὐτοῦ, τὴν δυσπιστίαν τῶν ἄγγλων κεφαλαιούχων, εἶνε ζήτημα, τὸ ὁποῖον μὲ ὅλα τὰ πρὸ ἐτῶν κατ' αὐτῆς ἢ ὑπὲρ αὐτῆς γραφέντα, μὲ ὅλας τὰς ὑπὲρ αὐτῆς ἢ κατ' αὐτῆς ἐνεργείας τῶν διαφόρων κυβερνήσεων, οὐδεὶς ἀκριβῶς οὔτε ἔπραξεν ὅσα ὤφειλε νὰ πράξῃ, οὔτε ἐνήργησε ὅσα ὤφειλε νὰ ἐνεργήσῃ ἀπὸ καιροῦ, ὅπως προληφθῇ τὸ τοιοῦτον σκανδαλῶδες καὶ οἰκτρὸν τέλος της, τὸ τόσον πρὸ πολλῶν ἐτῶν καταφανέστατον καὶ πρὸς τὸν ἡλιθιωδέστερον τῶν ὀνητῶν.

Πάντες ἐρωνάζομεν καὶ ρωνάζομεν, ὅτι εἶνε κλέπται οἱ Σύμβουλοί της, ὅτι κατέκλεψαν τὴν Ἑταιρίαν, ὅτι τὴν κατέφαγαν, τὴν κατερρόρησαν καὶ χίλια γράφομεν καθ' ἑκάστην ὅμοια ἀόριστα σκαριφήματα, ἀλλὰ πρὸς τί πάντα ταῦτα; πρὸς οὐδένα σκοπόν, πρὸς μηδέν. Εἶνε ἁπλοῖ πυροβολισμοὶ εἰς τὸν ἀέρα μετὰ τὴν κηδείαν, οἵτινες οὔτε θεραπείαν φέρουσιν οὔτε νεκρεγερσίας κατορθώνουσι.

Ἡ ἀπόφασις ἡμῶν ἦτο ἀκράδαντος νὰ διατηρήσωμεν τὴν σιγὴν εἰς πάντα ταῦτα, καὶ ἠθέλομεν πιστῶς ἀκολουθήσει τὴν ἀπόφασίν μας αὐτήν, ἐὰν δυστυχῶς δὲν εἴμεθα ἐνδιαφερόμενοι πολῖται τῆς Σύρου καὶ ἐὰν οἱ γονεῖς ἡμῶν δὲν συνέτεινον ὡς δημογέροντες ἀπὸ τοῦ 1828 εἰς τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἑρμουπόλεως, δὲν ἀντεπροσώπευον τὴν νῆσον ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει τοῦ 1832 ὡς πληρεξούσιοι, ἐὰν δὲν ὑπερησπίζοντο ἀπὸ τοῦ 1835 τὸ ἐμπόριον τῆς νήσου, τὴν ναυτιλίαν της, τὰς ἀσφαλιστικὰς ἑταιρίας καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καταδιώξαντες, ὅτε ἦσαν Πρόξενοι εἰς Σμύρμην τοὺς φοβεροὺς τότε ναυταπάτας Γουδῆν, Κακάβην καὶ τὸν τρομερὸν Βρεῦλον, καὶ ἐὰν ἡμεῖς αὐτοὶ φέροντες ἐν Ἀγγλίᾳ τῆς παιδικῆς ἡλικίας τὰς γλυκείας ἀναμνήσεις τῆς νήσου δὲν ἐπράττομεν, ὅτι ἠδυνάμεθα ἐκεῖθεν ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας αὐτῆς, πέμποντες τὰ ἀτμόπλοια ἡμῶν εἰς Σύρον τακτικῶς καὶ συνιστῶντες πρὸς πλείστους ἄγγλους πλοιοκτήτας νὰ κάμωσι τὸ αὐτό. Ἔχομεν πλεῖστα εὐχαριστήρια τῶν πρωτίστων τῆς νήσου, ὅπως τὸ ἀποδείξωμεν.

Ἄρα κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς κηδείας τῆς δυστυχοῦς αὐτῆς ἑταιρίας ἐπιβάλλεται ἡμῖν καθῆκον, ὅπως εἴπωμεν ὀλίγας πυριστάκτους ἀληθείας.

Ἐν πρώτοις ἀναγκαζόμεθα νὰ προτάξωμεν ὅτι τῷ 1858 ἦλθεν εἰς Λονδῖνον ὁ κ. Βολωνάκης, εἷς τῶν ἱδρυτῶν τῆς ἀτμοπλ. ἑταιρίας Σύρου προτείνων εἰς ἡμᾶς ἕνωσιν μετ' αὐτῆς, διότι τότε εἴχομεν 14 ἀτμόπλοια, αὕτη δὲ τρία ἢ τέσσαρα. Ἐδέχθημεν κατ' ἀρχὴν ἀποδείξαντες διὰ πραγμάτων πρὸς τὸν κ. Βολωνάκην, ὅτι ἠδυνάμεθα νὰ ναυπηγήσωμεν ἢ ἀγοράσωμεν ἕτοιμα ἀτμόπλοια διὰ μακρῶν πιστώσεων τοὐλάχιστον τριάκοντα διαφόρων χωρητικοτήτων πρὸς σχηματισμὸν στερεᾶς μεγάλης Ἑλλην. ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας, ἀλλ' ὑπὸ δύο ἀνυπερβάτους ὅρους.

Οἱ ναῦλοι ἐν Ἀγγλίᾳ τότε ἦσαν τοὐλάχιστον ἑξαπλάσιοι τῶν σημερινῶν, ἡ δὲ ναυπήγησις ἑνὸς ἀτμοπλοίου τοὐλάχιστον 25 ο/ο τῆς σήμερον εὐωνοτέρα.

Πρῶτος ὅρος, ἦτο ἡ ἕδρα τῆς Ἑταιρίας νὰ ἦνε ἐν Λονδίνῳ, ὅπου καὶ τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον, τὰ ἀναρίθμητα ἐμπορεύματα, ἡ πληθὺς τῶν ναύλων, αἱ μεγάλαι ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρίαι καὶ οἱ δρακόντειοι νόμοι, ἡ δὲ Σῦρος νὰ ἦνε ἁπλῶς τὸ πρῶτον τῆς Ἑταιρίας πρακτορεῖον καὶ λιμὴν μεταφορτώσεως τῶν ἐμπορευμάτων ἐπὶ τῶν μικροτέρων ἀτμοπλοίων τῆς Ἑταιρίας, πρακτορεῖον ὅμως ὑπὸ τὴν ἄμεσον καὶ ἀπόλυτον κυριαρχίαν τῆς διευθύνσεως τοῦ Λονδίνου.

Δεύτερος ὅρος ἦτο, μέχρις ὅτου τὰ διὰ πιστώσεως ἀγορασθέντα ἀτμόπλοια ἀποπληρωθῶσιν ἐκ τῶν μεγάλων κερδῶν τῆς ἐποχῆς, ταῦτα θὰ φέρωσι τὴν ἀγγλικὴν σημαίαν ἅμα δὲ ἕκαστον ἀποπληρωθῇ θὰ ἀναπετᾷ τὴν ἑλληνικήν. Ὑπελογίζομεν, ὅτι ἐντὸς πέντε ἢ ἓξ ἐτῶν ἡ Ἑταιρία αὕτη ἠδύνατο νὰ ἔχῃ τοὐλάχιστον τεσσαράκοντα ἀτμοκίνητα, ἐμποδίσῃ δὲ τὴν διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου πρόοδον τῶν Γαλλικῶν καὶ Αὐστριακῶν ἀτμοκινήτων εἰς Μεσόγειον.

Εἰς τοῦτο οὐδεμία ὑπῆρχεν ἀμφιβολία, ἀπόδειξις δὲ, ὅτι ἡμεῖς πρὸ τοῦ 1860 ἀνεβιβάσαμεν διὰ τῶν μεγάλων τῆς ἐποχῆς κερδῶν τὸν ἀριθμὸν τῶν δεκατεσσάρων ἀτμοπλοίων μας εἰς εἴκοσι πέντε καὶ δύο θαλαμηγά.

Ὁ κ. Βολωνάκης δὲν ἐδέχθη, διότι ἔλεγεν τὸ τοιοῦτον δὲν συνεπλήρου τὸν ἐθνικὸν σκοπόν.

Ἀπῄτει κέντρον τῆς τοιαύτης Ἑταιρίας τὴν Σύρον καὶ τὰ ἀτμόπλοια τὰ φέροντα τὰ ἀγγλικὰ κεφάλαια πάραυτα νὰ φέρωσι τὴν Ἑλλη-

νικὴν σημαίαν. Ἀνεχώρησε λοιπὸν ἀφοῦ ἀκάρπως καὶ ματαίως προσεπάθησε νὰ ἠλεκτρίσῃ χωριστὰ τὸν πατριωτισμὸν ἑκάστου τῶν τῆς Ἀγγλίας Ἑλλήνων μεγαλεμπόρων.

Παρῆλθον ἑκατὸν πλέον τῶν τριάκοντα ἐτῶν, ἡ δὲ τῆς Σύρου ἐθνικὴ ἐμπορικὴ ἑταιρία, ἡ φέρουσα τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν ἐπανελάμβανεν κατ' ἔτος τὸ αὐτὸ μονότονον τῶν δύο πράξεων της δράμα, τὸ τῆς μεγακλεπτορίας καὶ τὸ τῆς νεοπλουτοπονηρίας, ὀδεύουσα παλιμπυγηδὸν εἰς τὸν σημερινὸν προορισμόν της, ὅσημέραι ἀναδεικνύουσα τριωβολαίους ἀνθρώπους διακεκριμένους ἐργοδιδασκάλους τῶν κλοπῶν καὶ ἀπάτῃων, πρὸς τέρψιν καὶ πλουθυγίειαν αὐτῶν μόνον καὶ πρὸς φληναφίαν καὶ ραδιολογίαν τῶν σκωπτολῶν τοῦ βασιλείου τούτου.

Μία ἑταιρία, ὡς ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος, συγκροτεῖται ἐκ μόνων τριῶν στοιχείων. Τοὺς μετόχους της, τοὺς Συμβούλους της καὶ τὰ ἀτμόπλοια αὐτῆς.

Θὰ ἐρωτήσητε τί ἔγειναν οἱ μέτοχοί της; διατί δὲν ἠγέρθησαν εἰς ἐπανάστασιν κατὰ τῶν τοιούτων διαχειριστῶν τῶν κεφαλαίων των; Ἦσαν ἄρα τόσον ἐργομῶκοι; τοιοῦτοι δημοπίθηκες οἱ διαχειρισταὶ οὗτοι, ὅπως ἐκδημαγωγοῦντες καὶ ἐμπαίζοντες αὐτοὺς τοὺς κλέπτωσιν; Καὶ τί; θεατρικῶς! Σύμβουλοι κλέπται! πλοίαρχοι κλέπται! μηχανικοὶ κλέπται, λουστρόμοι κλέπται, λεμβοῦχοι κλέπται, γραμματικοὶ κλέπται, καρβοναρέοι κλέπται, σχοινοφύλακες, κατραμορύλακες, λαδορύλακες, μάγειροι, καμαριέροι, ἐρημεριδογράφοι κλέπται καὶ πᾶς εἰσαγωγικὸς τῆς μελικράτου καὶ μακαρίας αὐτῆς τοῦ μακαρίτου φίλου ἡμῶν Βολωνάκη ἑταιρίας, τοῦ ἐν τῷ ἐνθουσιασμῷ καὶ πατριωτισμῷ του ἐπιμένοντος νὰ ἔχῃ εἰς Σύρον τὴν ἕδραν της, ἐγερσιθέατρως ἔκλεπτον, καὶ ἐτησίως ὠκοδόμουν οἶκους, ἠγόραζον κτήματα, ἐδαπάνων τολμηρῶς, αὐθαδῶς, ἀναισχύντως καὶ κυνικῶς εἰς τὴν καλιζοίαν καὶ τὸν ἱματισμόν των εἰς τὰ ὄμματα πάντων τόσα ὅσα δεκαπλάσιοι μισθοὶ ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἐλάμβανον δὲν ἤρκουν διὰ ταῦτα.

Καὶ ἐνταῦθα δὲν ἐννοοῦμεν ὅλους τοὺς Συμβούλους, πλοιάρχους καὶ ἄλλων ἐπαγγελμάτων καὶ βαθμῶν, ὧν ἐμνημονεύσαμεν ἀνωθι. Ἄπαγε! ὄχι πάντας ἀλλά, μιᾶς ἐπικρατούσης μερίδος τὴν ὁποίαν οἱ ἄλλοι πρῶτοι οἱ ἀδικημένοι φανερὰ ἐμέμφοντο, φανερὰ ἠτιῶντο, ἀναφανδὸν κατηγόρουν καὶ πυαλωδῶς ἐξέθετον τὰς κλοπάς της, τὰς καταχρήσεις της, τὴν ἀμάθειάν της καὶ τὴν ἀτιμίαν της.

Δευτέρα ἐρώτησις. Καὶ οἱ μέτοχοι τί ἔλεγον διὰ τὰς ζημίας αὐτάς; δὲν διεμαρτύροντο; δὲν ἐπεδείκνυον τοὺς αἰτίους; δὲν ἔφερον τροποποιήσεις εἰς τὸ καταστατικόν; δὲν ἔφερον μεταρρυθμίσεις καὶ μεταλλαγὰς εἰς τὸ Συμβούλιον; τὸ προσωπικόν; τοὺς ὑπαλλήλους; δὲν κατέρυγόν ποτε εἰς τὰ δικαστήρια;

Θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ ὁ «Βρεττανικὸς Ἀστὴρ» αὔριον.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 Δεκεμβρίου.—Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Ἀ-νατολὴ ἡλ. ὥρα 7,12.—Δύσις ὥρα 4, λεπ. 42.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 5 Δεκεμβρίου. Τὸ Γερμανικὸν κοινοβούλιον ἐνέκρινε τὴν ἐμπορικὴν συνθήκην μετὰ τῆς Αὐστρίας. Νῦν συζητεῖ τὰς μετὰ τῆς Ἰταλίας καὶ τοῦ Βελγίου ἐμπορικὰς συνθήκας.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 6 Δεκεμβρίου. Τὰ κοινοβούλια ἐνωρίτερα διὰ μεγάλης πλειοψηφίας τὰς ἐμπορικὰς συνθήκας μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ἰταλίας καὶ μεταξὺ Γερμανίας καὶ Βελγίου.

ΣΟΦΙΑ, 5 Δεκεμβρίου. Ἡ κυβέρνησις διαδίδει τὴν φήμην ὅτι ἀνεκαλύφθη συνωμοσία κατὰ τοῦ καθεστῶτος τῆς Βουλγαρίας.

ΣΟΦΙΑ, 6 Δεκεμβρίου. Οἱ περὶ τὸν ἡγεμόνα Φερδινάνδον ζωηρὰν αἰσθάνονται ἀνησυχίαν περὶ τῶν συνεπειῶν ἃς ἤθελε τυχὸν ἔχει διὰ τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὸν ἡγεμόνα ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεων τῆς Γαλλίας μετὰ τῆς ἡγεμονίας! Ὁ κύριος Σταμπούλωφ διατελεῖ ἢ προσποιεῖται ὅτι διατελεῖ ἥσυχος.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, αὐθημερόν. Μετὰ σοβαρὰν καὶ ἥρεμον συζήτησιν, ἡ Βουλὴ ἐψήφισε τὸ νομοσχέδιον περὶ συστάσεως ἀποικιακοῦ στρατοῦ διὰ τὰς ἄλλας ἀποικίας ἐκτὸς τῆς Ἀλγερίας καὶ τῆς Τυνίδος. Τὸ νομοσχέδιον ἔγινε παμψήφει δεκτόν. Ὁ ἀποικιακὸς στρατὸς τάσσεται ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6 Δεκεμβρίου

Ἑλληνικὰν ἀμνεῖαν	392
Γαλλικὰν 3 0/0	95.25
Ἠνωποιημένον αἰγυπτιακὸν	488.50
Δάνειον τουρκικὸν	
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου	

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν.

Ἀγγλικὰ πάγια	95,50
Νέον ρωσικὸν	94,78
Ἑλληνικὸν 5 0/0	78
» 4 0/0	63
Αἰγυπτιακὸν	95,62
Ἰταλικὴ ράντα	91,1/2
Προεξοφλητικὸς κόκος	3,1/2

(ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ)

ΤΑ ΕΝ ΦΕΖΑΝ

Τῇ Α. Ἐξοχότητι τῷ Κυρίῳ Χαριλάῳ Σ. Τρικούπῃ Πρωθυπουργῷ τῆς Ἑλλάδος κλπ.

Ἐξοχώτατε.

Ὑπήκοος καὶ πολίτης Ἕλλην συνελήφθην καὶ ἐφυλακίσθην ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 6/18 Ἰουνίου τοῦ 1888, μετὰ δὲ πεντάμηνον ἀνήκουστον κάθειρξιν, ἔνθα ὑπέστην στερήσεις παντοειδεῖς, ἐξέστηκα τῶν φρενῶν μου οἴμοι! κατοστὰς φρενοβλαβῆς ἕνεκα τῶν ἀπεριγράπτων κακώσεων καὶ κακουχιῶν. Μόλις δὲ τῇ 23 8βίου ἐξήγαγόν με, ὅπως ὑποστῶ ἀνάκρισιν, ἣν ἔγραψαν τουρκιστί, τοῦτέστιν εἰς γλῶσσαν, ἧς οὐδὲν γράμμα γινώσκω, τοῦ προέδρου τῆς ἀνακριτικῆς δθθεν ταύτης ἐπιτροπείας ἐκβιάσαντός με ἵνα ὑπογράψω αὐτὴν τὴν ἀνάκρισιν καὶ ἀρνηθῶ τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, ἣς ἀπολαύω ἀπὸ τοῦ 1854, ὅτε ἔζων ἐν Λαμίᾳ ὑπηρετῶν ὡς ὑπάλληλος τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας τοῦ Α. Μαυροκορδάτου.

Διαμαρτύρομαι λοιπὸν διατυπωτικῶς καὶ ἐπισήμως καὶ δι' ὅλων μου τῶν διανοητικῶν δυνάμεων κατὰ τῆς ἠθικῆς ταύτης ἐκβιάσεως, ἣν ἐξήκησαν ἐπ' ἐμέ, ὅπως ποιήσωσί με ὑπογράψαι πρακτικὸν γεγραμμένον εἰς γλῶσσαν ξένην καὶ ἀκατάληπτον ἐμοί καὶ ἀρνηθῆναι τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, ἐν ᾗ ἔχω δίκαια ἀπαράγραπτα οὐ μόνον ὡς Ἕλλην, δημότης Λαμίας ἐγγεγραμμένος, καὶ ἀρχαῖος ὑπάλληλος, ἀλλὰ καὶ ὡς παλαιὸς σκαπανεὺς τῆς ἐλευθερίας ἀπὸ τοῦ 1854, ἐν Θεσσαλίᾳ τῇ ἰδιαιτέρᾳ πατρίδι μου, ἐπειδὴ ὁ μακαρίτης πατήρ μου κατήγετο ἐκ τοῦ δήμου Καναλίων τῶν Ἀγράφων, ἔνθα ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ ἐκάη ζῶσα ὑπὲρ ἐλευθερίας τῷ 1854 καὶ ἔνθα κέκτημαι γαίας καὶ ἀμπελον.

Διαμαρτύρομαι καὶ θεωρῶ ἄκυρον ἀνάκρισιν τουρκικὴν οὐδεμίαν συνέπειαν ἔχουσαν, ἀφοῦ αὕτη ἐγένετο ἐν καιρῷ τῆς φρενοβλαβείας μου καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς γνώσεως τῶν τουρκικῶν λέξεων καὶ διακριτοῦ ἐμαυτόν πολίτην καὶ ὑπήκοον τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Θεωρῶ ἐπίσης ἄκυρον καὶ μὴ γενόμενον ὅλως παντὸς λόγου λεχθέντα ἢ ὑπογεγραμμένον ὑπ' ἐμοῦ κατὰ τὴν φρενοβλάβειαν ταύτην, διακηρύττων ἀστεντορείᾳ τῇ φωνῇ, ὅτι οὐχὶ ἑκουσίως μου καὶ ὑγιῆς ἔχοντος, ἀλλ' ἀκουσίως μου καὶ πάσχοντος διανοητικῶς ἐλέχθησαν ἢ ἐγράφησαν.

Διὰ ταῦτα ἱκετεύω τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα, ἵνα κατασταθῇ γνωστὴν παντὶ μου τὴν διαμαρτυρίαν, γεγραμμένην σήμερον, τὴν εἰκοστὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Νοεμβρ. τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἐνάτου ἔτους ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν Μούζουα τοῦ Φεζὰν καὶ ἐξαποστεῖλαι ἀντίγραφον αὐτοῦ καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς πρακτικὸν δικαιολογητικὸν κατὰ τῆς ἀνακρίσεως ἐκείνης, ἣν πάσχοντα διανοητικῶς μ' ἐπίεσαν νὰ ὑπογράψω ἐν Διπλοκιωνίῳ (Μπεζίκ—ταφί) τὴν 23ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ 1888.

Ἐγένετο καὶ ὑπεγράφη ὑπ' ἐμοῦ ἀπολαμβάνοντος ὅλας μου τὰς αἰσθητικὰς καὶ διανοητικὰς δυνάμεις.

Ἐν Φεζὰν τῇ 24 8βίου 1889.

ΘΩΜΑΣ Α. ΠΑΣΧΙΔΗΣ

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΓΧΩΡΙΑ

Ο ΠΡΙΓΚΙΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἐν τῇ προχθεσινῇ συνεδριάσει του ὁ Πανελλήνιος Γυμναστικὸς Σύλλογος ἀνεκήρυξεν ὡς ἐπίτιμον πρόεδρον τὸν βασιλόπαιδα Γεώργιον ὅστις καὶ ἀπεδέχθη τὸ ἀξίωμα ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιρρήσεως.

Εἶνε τῇ ἀληθείᾳ παρήγορον ὅτι τὰ διοικοῦντα τὸ σωματεῖον τοῦτο πρόσωπα ἐργάζονται ἐν ἡσυχίᾳ καὶ μετὰ προκοπῆς πρὸς ἐμπεδωσιν τοῦ τόσω ὠφελίμου τούτου σωματείου ὑπερ ἡμέραν τινὰ πρόκειται νὰ καταλάβῃ τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῷ θέσιν ἐν τῷ τόπῳ μας.

×

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΔΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Χθὲς ἐτελέσθη ἐν τῷ ἀνακτορικῷ ναῷ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ τοῦ βασιλόπαιδος Νικολάου δοξολογία, ἐν ᾗ παρῆσαν ὁ διάδοχος, ἡ πριγκίπισσα Σοφία, οἱ λοιποὶ βασιλόπαιδες καὶ ὁ ὑπασπιστὴς τῆς ὑπηρεσίας.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ 2ου πυροβολικοῦ συντάγματος ἡγουμένου τοῦ συνταγματάρχου κ. Κολακοτρώνη ἀνῆλθον εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ συνεχάρησαν τὸν βασιλόπαιδα ἐπὶ τῇ ἑορτῇ του.

×

ΟΙ ΕΚ ΒΕΛΓΙΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ ΣΑΚΚΟΙ

Χθὲς ἐπρόκειτο νὰ παραληφθῶσι ἐκ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς οἱ ἀποσταλέντες ἐκ Βελγίου 26 σάκκοι ὡς δείγματα διὰ τὸν στρατόν μας, οἵτινες καὶ θὰ διανεμηθῶσιν εἰς ἕνα ὁλόκληρον ὁπλιτῶν πρὸς δοκιμήν.

×

ΝΑΥΑΓΙΟΝ

Ἐκ Ζακύνθου ἠγγέλθη τηλεγραφικῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ὅτι ἐστιοφόρον ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν μετ' ἐμπορευμάτων ἐναυάγησε ἐν τῷ Ἀδριατικῷ πελάγει· τὸ πλήρωμα καὶ μέρος τοῦ φορτίου διεσώθη ὑπὸ ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου κατευθυνόμενον εἰς Μελίτην.

×

ΚΑΤΑΔΑΦΙΣΙΣ ΕΤΟΙΜΟΡΡΟΠΩΝ

Κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ παρὰ τῷ γραφείῳ τῶν δημοσίων ἔργων μηχανικοῦ διετάχθη ἡ καταδάφισις πλείστων ἑτοιμορρόπων οἰκιῶν κατὰ τὰς συνοικίας ἰδίως τῆς Πλάκας καὶ τοῦ Ψυρρῆ ἐκ τῆς καταδαφίσεως θὰ εὑρυνθῶσιν καὶ τινες στεναὶ ὁδοί.

×

Η ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ ΕΚΠΙΠΤΕΙ

Ἐξακολουθοῦσι καθ' ἑκάστην καταρθάνοντα εἰς Πειραιὰ πολλὰ πλοῖα μὲ φορτίον σίτου, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἡ τιμὴ του ἠρξατο κατά τι νὰ ἐκπίπτῃ ὅσον οὔπω δὲ ἐλπίζεται νὰ ἐλαττωθῇ καὶ ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου.

×

Ο ΛΙΜΗΝ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὡραιότατον θέαμα παρουσίαζε χθὲς ὁ λιμὴν τοῦ Πειραιῶς, ἅπαντα τὰ ἐντὸς αὐτοῦ ἐλλιμενισμένα πλοῖα ἦσαν σημαιοστόλιστα ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ προστάτου τῶν ναυτικῶν ἁγίου, πολὺ δὲ πλῆθος περιεπάτει ἐν τῇ παραλίᾳ ἀπολαμβάνον τοῦ ὡραίου τούτου θεάματος.

×

ΝΑΥΤΙΚΑ

Ἀνεκλήθη ἐκ τῆς διαθεσιμότητος εἰς ἣν ἄγει ταῦδε διεπέλει ὁ ἰατρὸς τοῦ πολεμικοῦ Ναυτικοῦ Παναγ. Βαλτινὸς καὶ ἐτοποθετήθη ἐπὶ τοῦ εὐδρόμου «Ν. Μικούλη».

×

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ

Ἐξεδόθη διατακτὴ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν δι' ἧς οἱ χωροφύλακες οἱ ὄντες ἀπεσπασμένοι εἰς διαφόρους μοιραρχίας θέλουσι τοῦ λοιποῦ καταταχθεῖ ὁριστικῶς εἰς τὴν δύναμιν τῶν μοιραρχιῶν τούτων ἀπὸ τῆς 1ης ἀρξαμένου μηνός.

×

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑ

Τὰ ἀναγραφέντα χθὲς ἐν τισι ἐφημερίσι περὶ μυστηριώδους ἐγκλήματος ἀπεδείχθησαν χθὲς ἐκ τῶν γενομένων ἀνακρίσεων, ὅτι περὶ οὐδενὸς ἄλλου ἐπρόκειτο ἢ περὶ συνήθους ἀποκρύψεως καρποῦ ἐξ ἀθεμίτων σχέσεων. Χθὲς ὁ ὑπάστυνόμος κ. Λούμος μετεβάς εἰς τὸν παρὰ τὸ νηνημερὸν τοῦ Φιλοπάππου χῶρον ἐξέθαψε τὸ σῶμα τοῦ ἐνταφιασθέντος νεογνοῦ καὶ τὸ μετέφερεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἐν ᾗ ἐνηργήθη νεκροψία ὑπὸ τῶν ἀστυάτρων καὶ καθ' ἣν ἐβεβαιώθη, ὅτι ἡ μήτηρ διὰ φαρμάκων ἐρόνευσεν ἐν τῇ κυοφορίᾳ τὸ συλληφθὲν, ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν πνευμόνων του, οἵτινες εὑρίσκοντο ἐν σπληνικῇ καταστάσει.

×

ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΚΛΗΤΗΡ

Προχθὲς ἔξωθεν τοῦ γ' ἀστυνομικοῦ τμήματος εἴχομεν συμπλοκὴν μεταξὺ ὑπαξιωματικῶν καὶ κλητῆρος ὡς ἐκ τῆς μέθης εἰς ἣν διετέλουν, ξίφη ἐξήσπασαν καὶ ἐπίθεσις προηγγέλλετο ἂν μὴ ὁ τυχαίως εὑρεθεὶς εἰς τὴν σκηνὴν ἀνθυπασπιστὴς τοῦ φρουραρχείου συνελάμβανε καὶ ὡδήγει τοὺς παρεκτραπέντας ὑπαξιωματικοὺς εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Φρουραρχείου.

×

ΑΙ «ΣΠΕΤΣΑΙ» ΕΡΧΟΝΤΑΙ

Προχθὲς τέλος πάντων ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου διαταγὴ δι' ἧς παραγγέλλεται ὁ κυβερνήτης τοῦ θωρηκτοῦ ὅπως ἐκπλεύσῃ διὰ Πειραιᾶ εὐθὺς μετὰ τὴν λῆψίν της.

×

ΠΕΤΡΟΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΚΟΥΜΠΟΥΡΑΙΣ

Πλεῖστοι περίοικοι τῶν περὶ τὸν Ἰσχιστὸν συναιτιῶν μᾶς παρεκαλέσαν νὰ γράψωμέν τι περὶ τῶν καθ' ἑκάστην συγκροτουμένων ἐπὶ τῶν ἐκεῖ λόφων πετροπολέμων, οἵτινες θέτουσιν εἰς κίνδυνον ὅλους τοὺς κατοικοῦντας κατὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο· οἱ λίθοι διασχίζουσι τὸν ἀέρα μετὰ σατανικῆς ὁρμῆς, ἀπὸ καιροῦ δὲ εἰς καιρὸν καὶ πιστολισμοὶ ἀκούονται, καθότι πολλοὶ μαχηταί, οἵτινες δυθθθεν τὴν παιδικὴν ἡλικίαν πρὸ πολλοῦ, οὐδόλως διστάζουσι μὲ τὰ πολυκρυτα ἀνὰ χεῖρας νὰ καταδιώκωσι τοὺς ἐκ τοῦ ἀντιπάλου στρατοπέδου.

Οἱ κλητῆρες, καὶ δικαίως δὲν ἀποτολμῶσι νὰ καταδιώξωσι τοὺς μαχητάς, οἵτινες ἐλευθεροι οὕτω ἐπαναλαμβάνουσι καθ' ἑκάστην ἐλευθέρως τὰς ἀγρίας αὐτὰς σκηνάς, ἐνσπείροντες τὸν τρόμον εἰς τοὺς ἡσύχους κατοίκους.

×

ΤΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Αἱ ἀναφυεῖσαι διαφοραί μεταξὺ τοῦ κ. Τσόχα καὶ τῶν ἠθοποιῶν μέχρι χθὲς δὲν κατωρθώθη νὰ ἐξομαλισθῶσι, οὔτε ὑπάρχει πιθανὴ ἐλπὶς πλέον περὶ συνεννοήσεως· ὥστε δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἔληξαν καὶ αἱ διὰ τὴν ἐφετεινὴν περίοδον θεατρικαὶ παραστάσεις.

×

ΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ

Χθὲς ἡτο ἡ ἡμέρα τῶν τραυματισμῶν, οἵτινες θὰ γνωσθῶσιν σήμερον εἰς τὴν ἀστυνομίαν· ἰδοὺ καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ἔτυχε νὰ ἴδωμεν. Ἐν τῇ συνοικίᾳ Πλάκας κατόπιν ψυχρῶν λόγων συνεπλάκησαν οἱ Εὐάγγ. Μαστέλος καὶ Χρῆστος Ραγκούσης, ἀποτέλεσμα δὲ τῆς συμπλοκῆς ὑπῆρξε ὁ τραυματισμὸς τοῦ δευτέρου κατὰ τὴν κεφαλὴν διὰ ῥάβδου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Αἱ συνδρομαὶ τῶν πληρωμῶν τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» γίνονται εἰς τὰ γραφεῖά μας κείμενα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Προαστείου ἀρ. 8 ἀπέναντι τοῦ νεοκτίστου θεάτρου τοῦ κ. Μπαλάνου· ἐκεῖ ὅστις θέλει εὑρίσκει καὶ τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν.

Ο ΤΟΛΣΤΟΗ ΕΝ ΤΩ ΟΙΚΩ ΤΟΥ

Ἡ μὶς Ἰσαβέλλα Χέπγουδ, ἡ ἀμερικανὶς κυρία, ἥτις μετέφρασε πολλὰ τῶν ἔργων τοῦ Τολστοῖ, εἰς ἀγγλικὴν γλῶσσαν, περιγράφει ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ «Ἀτλαντικοῦ Μηνιαίου Περιοδικοῦ» τὴν τελευταίαν αὐτῆς ἐπίσκεψιν εἰς τὸν κόμητα Τολστοῖ, ἐν τῇ ἐξοχικῇ αὐτοῦ οἰκίᾳ. Ἡ μὶς Ἰσαβέλα δὲν ὁρίζει τὸ ἔτος καθ' ὃ ἐπεσκέφθη αὐτόν. Ἔμεινα (λέγει ὁ γραφων τὰς γραμμὰς ταύτας) μετὰ τοῦ κόμητος Τολστοῖ ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 1888, φαίνεται δὲ ὅτι ἡ δεσποινὶς Χέπγουδ εὑρέθη σκετο παρὰ τῷ κόμητι Τολστόῃ κατὰ τὸ θέρος τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ διεκρόνοντος τοῦ θερισμοῦ.

***

Χαίρω βλέπων ὅτι λίαν καταλλήλως καὶ δικαίως χαρακτηρίζει τὴν κόμησσαν Τολστόῃ, λέγουσα περὶ αὐτῆς ὅτι εἶνε μία ἐκ τῶν ἀληθῶν ἐκείνων ἡρωΐδων αἵτινες φροντίζουσι πῶς ν' ἀνυψώσωσι μόνον τὴν οἰκογενειακὴν εὐδαιμονίαν καὶ οὐδόλως καταλογίζουσι δι' ἑκυτὰς τοὺς κόπους καὶ τὰ ἐμπόδια καθ' ὃν προσκόπτουσιν ἐπὶ τούτῳ. Ὁ κόμης πρὸ πολλοῦ ἤδη ἤθελεν εἰσθαι ἐν τῷ τάφῳ, ἂν δὲν εἶχε παρὰ τὸ πλευρὸν αὐτοῦ τὴν γλυκεῖαν σύζυγον, ἡ μὶς Χέπγουδ δὲ πράττει ἄριστα προσελκύουσα τὴν κοινὴν προσοχὴν εἰς τὸ χρέος ὅπερ ἡ φιλολογία συνῆψε πρὸς τὴν ἀγαθὴν ταύτην γυναῖκα, ἥτις μόνον αὐτὴ καθίστησι δυνατὸν τὸν βίον δι' ἕνα παραδοξολόγον ἰδεαλιστὴν ὡς τὸν κόμητα Τολστόῃ. Ἂν ἡ γυνὴ αὕτη δὲν ὑπῆρχε πλησίον του, ὁ κόμης πρὸ πολλοῦ θὰ εἶχεν ἤδη ἀφανισθῆ ἀπὸ προσώπου γῆς.

Ἰδοὺ μία χαριεστάτη μικρὰ κριτικὴ τῆς κομίσσης σχετικῶς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Τολστοισμοῦ.

«Ὅλοι τοῦ συζύγου μου οἱ μαθηταὶ εἶνε μικροί, ξανθοί, ἀσθενικοὶ καὶ σεμνοί· ὅλοι ὁμοιάζουν πρὸς ἀλλήλους ὡς ἐν ζεῦγος ὑποδημάτων. Τοὺς εἴδατε. Ὁ Χ. Ζ.—τὸν γνωρίζετε—εἶχεν ἀρκετὴν ἰδιορυθμίαν διὰ στίχους· ἀλλὰ τὴν κατέστρεψε καθὼς καὶ τὸν νοῦν του καὶ ἀπεβλακώθη καθολοκληρίαν ἀκολουθῶν τὰς διδαχὰς τοῦ συζύγου μου».

«Φρονῶ, λέγει ἡ μὶς Χέπγουδ, ὅτι δὲν δύνατάι τις ἢ νὰ κηρυχθῇ πρὸς τὸ μέρος τῆς κομίσσης ὅσον ἀφορᾷ τὴν διοίκησιν τῶν τοῦ οἴκου. Εἰς αὐτὴν καὶ μόνην ὀφείλεται τὸ ὅ,τι τὰ νεώτερα μέλη τῆς οἰκογενείας λαμβάνουσι τὴν κατάλληλον ἐκείνην ἀνατροφὴν, ὅπως βραδύτερον ἀντεπεξέλθωσι κατὰ τῶν παντοίων βιωτικῶν ἀναγκῶν, ὡς καὶ αὐτὴ μόνη ὀφείλεται, ὅτι ὁ σύζυγος αὐτῆς εὑρίσκεται μεταξὺ τῶν ζώντων. Δὲν εἶνε εὔκολον ἔργον νὰ ὑπερασπίσῃ τὶς τὸν κόμητα Τολστόῃ καθ' ἑαυτοῦ. Πρὸς τὸν διὰ τὴν φιλοσοφικὴν μεγαλοφυΐαν τοῦ Τολστόῃ θαυμασμὸν δέον νὰ συνδέσῃ τις καὶ τὸν θαυμασμὸν αὐτοῦ πρὸς τὴν ἰδιορυθμίαν καὶ εὐθυκρισίαν ἐκείνην τῆς κομίσσης, ἐξ ἧς ἤρτηται ἡ οἰκογενειακὴ εὐδαιμονία τοῦ οἴκου των.

Ἡ μὶς Χέπγουδ δικαίως δείκνυται αὐστηρὰ κατὰ τῆς ἀλόγου συκοφαντίας, ὅτι ὁ Τολστόῃ ὑπεραγαπᾷ τὴν πολυτέλειαν. Ἁπλῆν τροφὴν καὶ ἐνδυμασίαν καὶ ἐλεύθερον ἐν τῇ ἐξοχῇ βίον ἐν ἁπλοϊκωτάτῃ οἰκίᾳ. ἰδοὺ τί ἡ μὶς Χέπγουδ περιγράφει. Τὰ λουτρὰ δὲν εἴχον ἀρχίσει, ὅτε ἐγὼ ἤμην ἐκεῖ, ἐντεῦθεν δι' ἐμὲ εἶνε ὅλως νέα ἡ εἴδησις, ὅτι τὴν πρωΐαν ἅπαντες μετέβαινον εἰς τὸν μικρὸν ποταμόν, ἀπέχοντα ἐν περίπου μίλιον, ὅπως λουσθῶσι. Λέγει δὲ ἡ μὶς Χέπγουδ:

«Ἐρριπτόμεθα εἰς τὸν ποταμὸν μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἀλλ' ἄνευ οἱουδήποτε ἐνδύματος, καθόσον ἡ χρῆσις αὐτοῦ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἤθελε θεωρηθῆ ὡς ἔνδειξις, ὅτι τὶς ἐξ ἡμῶν εἶχε σωματικόν τι ἐλάττωμα καὶ ἐπεθύμει νὰ τὸ κρύψῃ».

***

Ἡ μὶς Ἰσαβέλλα ἀφηγεῖται τινὰς ἐκ τῶν πολλῶν συνδιαλέξεων, ἃς ἔσχε μετὰ τοῦ κόμητος. Μεταξὺ ἄλλων πραγμάτων ἀνεκοίνωσεν αὐτῇ, ὅτι ἔτρεφεν ἐσχάτην περιφρόνησιν πρὸς τὸν Ραΐδερ Χέγγαρτ· ἐχαρακτήρισε δὲ καὶ ἄλλα ἔργα αὐτοῦ, ἰδίᾳ δὲ τὸ «Αὐτό», ὡς τὸν χειρότερον τύπον τῆς φιλολογίας καὶ προσεθήκεν ὅτι εἶνε ἐκβλακτικόν, ὅτι τόσοι ἄγγλοι τρελλαίνονται διὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν. Ἀφ' ἑτέρου, ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ Δίκενς καὶ παρέστησεν αὐτὸν διὰ τῶν λαμπροτέρων χρωμάτων.

Ἀπειτοῦνται τρία πράγματα διὰ νὰ γίνῃ τὶς τέλειος συγγραφεὺς παρετήρησε. «Πρῶτον, πρέπει νὰ ἔχῃ κάτι τι τὸ ὁποῖον νὰ ἀξίζῃ νὰ εἴπῃ. Δεύτερον, πρέπει νὰ εἴπῃ τοῦτο ὅπως ἁρμόζει καὶ τρίτον πρέπει νὰ εἶνε εἰλικρινής». Ὁ Δίκενς κατεῖχε καὶ τὰ τρία ταῦτα προτερήματα. Ὁ Θάκερ δὲν εἶχε πολλὰ νὰ εἴπῃ· εἶχε πολλὴν τέχνην νὰ ἐκφράζῃ ὅ,τι ἤθελε νὰ εἴπῃ· ἀλλὰ δὲν εἶχεν ἀρκοῦσαν εἰλικρίνειαν. Ὁ Δοστοιέβσκης κατεῖχε καὶ τὰ τρία ταῦτα πρότερήματα.»

Μοὶ ἐθύμισε προσθέτει ὅτι ἡ Ἀμερικὴ δὲν ἔχει μέχρι τοῦδε ἀναθρέψει γνωστὰ τινα συγγράφεα· ὡς ἡ Γεωργία Ἔλιοτ καὶ ἡ Γεωργία Σάνδη. Οἱ Ἄγγλοι εἶνε τὸ κτηνωδέστερον ἔθνος ὅλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς!» ἀνέκραξε. «Δὲν διαφέρουν κατὰ τίποτε ἀπὸ τοὺς Ζουλοῦ. Καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ βαδίζουν γυμνοί· οἱ Ζουλοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ οἱ Ἄγγλιδες εὐθὺς ὡς τὸ γεῦμα παρατ

ΠΩΣ ΚΥΒΕΡΝΑΤΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

Συνέχεια ἴδε ἀριθμὸν 146

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀντιπρόσωποι τῆς Μεγ. Βρεττανίας.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου μεγάλην ἀπέκτησε δημοτικότητα μεταξὺ ἐκείνων τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ, οἵτινες προετίμων νὰ μένωσι κατ' οἶκον καὶ νὰ ἐξασκῶσι εἰρηνικώτερα ἐπαγγέλματα. Ἐπὶ τέλους χρηματικαὶ καταβολαὶ ἀντικατέστησαν ἐντελῶς τὰς τιμαριωτικὰς ὑπηρεσίας, ὁριστικῶς καταργηθείσας ὑπὸ τοῦ νόμου 12 Καρόλ. 2 κ. 24.

Ὁ Φίλιππος Αὔγουστος τῆς Γαλλίας ἦτο ὁ πρῶτος βασιλεύς, ὅστις ἐσχηματίσε στρατὸν ἐκ μισθωτῶν, οὐδόλως σχετιζομένων πρὸς τοὺς τιμαριωτικοὺς ἐπικούρους, ὅπως προστατεύσῃ τὸν θρόνον καὶ τοὺς ὑπηκόους αὐτοῦ κατὰ τῆς ἀνομίας καὶ τυραννίας τῶν ὑπ' αὐτὸν μεγάλων τιμαριούχων. Τινὲς τῶν ἄγγλων ἡγεμόνων διετήρησαν ἐπίσης παρόμοια σώματα μισθωτῶν, οὓς ἐμισθοδότουν ἐκ τῶν προσόδων των εἰς τὸ στέμμα ἀνηκόντων μεγάλων κτημάτων. Φρουραὶ τακτικῶν στρατιωτῶν ἔμενον ἐν τῷ πύργῳ τοῦ Λονδίνου, τῷ φρουρίῳ τοῦ Dover καὶ κατὰ τὰ σκωτικὰ σύνορα. Ἐνθα ὑπῆρχον θέσεις μεγάλης στρατιωτικῆς σπουδαιότητος, καὶ ἔνθα ἡ παρουσία γεγυμνασμένων στρατῶν ἦτο δείποτε ἀναγκαία· ἐξαιρουμένων ὅμως τῶν περιπτώσεων τούτων ὁ στρατός, οὗ ἐμνημόνευσα, ἐστρατολογεῖτο μόνον δι' εἰδικοὺς σκοπούς, καὶ ἀπελύετο εὐθὺς ὡς ἐξέλιπεν ὁ λόγος, δι' ὃν ἐκεῖνος εἶχε συλλεχθῆ.

Μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ Καρόλου Του τῆς Γαλλίας, ὁ κατὰ τὰς ἡμέρας ἡμῶν ὀνομαζόμενος μόνιμος στρατὸς ἤτοι σῶμα στρατιωτῶν γυμναζομένων, μισθοδοτουμένων ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως καὶ διατελούντων ἐν τῇ ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ ἐν καιρῷ εἰρήνης πρὸς ὑπερασπισιν τοῦ κράτους, ἦτο ἄγνωστος. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἡ ἐφεύρεσις τῆς πυρίτιδος καθ' ὁλοκληρίαν παρηγκώνισε τὴν ἀρχαίαν τοῦ πολέμου μέθοδον. Ἐφ' ὅσον ἡ προσωπικὴ ἀνδρεία, καὶ τόλμη καὶ ἡ σωματικὴ ῥώμη ἀπεφάσιζον τὴν τύχην τῶν μαχῶν, ὁ πόλεμος ἐκέκτητο πανίσχυρα θέλγητρα διὰ τοὺς εὐγενεῖς ἱππότας, οἵτινες ἐμάχοντο ἕκαστος ἰδίᾳ, ἔφιπποι, καὶ ἐν πλήρει πανοπλίᾳ· οὗτοι δὲ ἦσαν δείποτε οἱ κυριώτατοι τῶν μαχητῶν. Πᾶσα διανοητικὴ ἀσχολία διετέλει ἀγνωστος κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχήν, τοῦ πολέμου καὶ τῆς θήρας θεωρουμένων ὡς τῶν μόνων ἀσχολιῶν, αἵτινες ἦσαν ἄξιαι τῆς προσοχῆς τῶν εὐγενῶν. Ἀλλ' ἡ εἰσαγωγὴ τῶν παντοειδῶν πυροβόλων ἀπεστέρησε τὴν κτηνώδη ῥώμην τῆς ἀποκλειστικῆς σπουδαιότητος, ἣν αὕτη πρότερον ἐκέκτητο. Τὸ νὰ ἱππεύσῃ τις ἐν πλήρει πανοπλίᾳ μεταξὺ ἀγωνιζομένων καὶ σχεδὸν ἀόπλων ἀνθρώπων, καὶ νὰ κατκόψῃ αὐτοὺς δι' ἀμφιστόμων ῥομφαιῶν, κατὰ πολὺ διέφερε τοῦ νὰ προσβάλλῃ γραμμὴν τινα γεγυμνασμένων λογχοφόρων, ὑποστηριζομένων ἐκ τῶν ὀπισθεν ὑπὸ γραμμῆς πυροβολητῶν, ὧν αἱ ἀνθοβοποκόνοι σφαῖραι ἔριπτον κατὰ γῆς ἵππους τε καὶ ἱππεῖς πρὶν ἢ προσβάσωσιν οὗτοι ν' ἀποδώσωσι τὰ ἴσα. Ὑπὸ τὰς νέας ταύτας περισκάσεις, οἱ στρατηγοὶ ἤρξατο κατανοοῦντες τὴν ἀνάγκην μεταρρυθμίσεων ἐν τῇ στρατιωτικῇ τέχνῃ. Πλῆθος ἐνόπλων ἀνδρῶν, ἐκάστου μαχομένου δι' ἑαυτόν, οὐδόλως πλέον ἐχρησίμευεν εἰς τὴν διευθέτησιν τῶν διεθνῶν διεφορῶν. Ἀπῃτεῖτο στρατιωτικός τις μηχανισμὸς μετ' ἀκριβείας διευθυνόμενος ὑπὸ τῆς ὑπερόχου διανοίας τοῦ στρατηγοῦ. Πρὸς ἀπόκτησιν ὅμως τούτου ἀπῃτεῖτο ἐκγύμνασις καὶ αὐστηροτάτη πειθαρχία ὡς καὶ ἡ εἰς τὰς στρατιωτικὰς τάξεις καταταξις ἀνδρῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς κατωτέρας τῆς κοινωνίας τάξεις. Ἡ μεγάλη σπουδαιότης τοῦ πεζικοῦ ἀπέδεικνεν ἡσημέρᾳ καταφανεστέρα· ὁ πόλεμος κατέστη ἐπιστήμη καὶ τακτικοὶ στρατοὶ κατηρτίσθησαν καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην.

Ἡ γένεσις τοῦ νῦν τακτικοῦ στρατοῦ τῆς Ἀγγλίας ἀνάγεται εἰς τὸ ἔτος 1660, ὅτε Κάρολος ὁ 2ος ἐσχημάτισε δύο σωματοφυλακὰς τάγματα· ἓν ἐξ ἱππέων καὶ ἓν ἐκ πεζῶν στρατιωτῶν· δι' αὐτῶν δὲ (καὶ δι' ἄλλων τινῶν στρατιωτῶν προσκληθέντων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς) ὠργάνωσε δύναμιν 5000 ἀνδρῶν. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰακώβου τοῦ 2ου ηὐξήθη εἰς 30,000 ἀνδρῶν. Οὐδέποτε ὅμως τὸ κοινοβούλιον ἀνεγνώρισε τὸν στρατὸν τοῦτον. Ὁ βασιλεὺς ἐστρατολόγησεν αὐτὸν διὰ τῶν τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ μέσων, καὶ συνετήρει αὐτὸν ἐκ τῆς βασιλικῆς ἐπιχορηγήσεως, παρανόμως ἰδιοποιούμενος χρήματα εἰς ἄλλους σκοποὺς ἀριερωμένα. Διὰ τῆς δυνάμεως δὲ ταύτης ἠλπίζε νὰ ἐκφοβίσῃ καὶ ἐκβιάσῃ τοὺς ὑπηκόους αὐτοῦ νὰ στέρξωσιν τοὺς ἀντισυνταγματικοὺς φορεταρισμούς, οἵτινες ἔπεμψαν τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς τὴν ἀγχόνην. Ἡ ἐλπὶς ὅμως αὕτη δὲν ἐτελεσφόρησεν. Οὔτω προδοτικὴ καὶ ἀσταθὴς ὑπῆρξεν ἡ διαγωγὴ αὐτοῦ, ὥστε καὶ οἱ πολῖται καὶ ὁ στρατὸς συνηνώθησαν κατ' αὐτοῦ, καὶ εὐθὺς ὡς ὁ πρίγκιψ τοῦ Orange ἀφίκετο εἰς Ἀγγλίαν, ὁλόκληρος ὁ στρατὸς προσέφυγεν ὑπὸ τὰς σημαίας τούτου.

Ἀλλ' ὁ κίνδυνος ὃν οἱ ἄγγλοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης οὕτω διέφυγον ἦτο μέγας, καὶ τοιοῦτος καθ' οὗ ἀπεφάσισαν διὰ παντὸς τρόπου νὰ ἐξασφαλισθῶσιν. Ἐὰν προσδράμῃτε εἰς προηγούμενον τι κεφάλαιον, ἐν ᾧ περιέλαβον ἀποσπάσματά τινα τοῦ περὶ δικαιωμάτων νόμου, θέλετε ἰδεῖ, ὅτι ἄνευ τῆς συνκινέσεως τοῦ κοινοβουλίου ὁ μόνιμος στρατὸς δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ. Ἡ συνκίνεισις αὕτη ἐδίδετο ἀλλοτε διὰ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ «περὶ στάσεων νόμου» ἐν ᾧ γίνεται μνεία τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρατιωτῶν, τῶν ὅρων καθ' οὓς θέλουσι οὗτοι στρατολογηθῆ, τῶν ἐγκλημάτων δι' ἃ θέλουσι τιμωρηθῆ, καὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θέλουσι στρατωνισθῆ, μισθοδοτηθῆ καὶ λάβῃ μετὰ ταῦτα σύνταξιν. Ἡ πειθαρχία τοῦ στρατοῦ διατελεῖ νῦν ὑπὸ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ «στρατιωτικῆς πειθαρχίας καὶ τακτοποιήσεως νόμου τοῦ 1879», καὶ τῶν νομοθετημάτων, τὰ ὁποῖα ἡ βασίλισσα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εἰσάγει συνῳδὰ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου.

Ἐνθυμεῖσθε βεβαίως ὅτι ἐν ἄλλῳ τινὶ μέρει τοῦ βιβλίου εἴπον, ὅτι ἤδη, ὁ ἡγεμὼν εἶνε ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ· ἀλλ' αἱ στρατιωτικαὶ ὑποθέσεις διεξάγονται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, ὅστις ὅμως ὑποτίθεται, ὅτι ἐνεργεῖ τῇ συμβουλῇ τοῦ ἀρχιστρατήγου τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ.

Μέχρις ἐσχάτων ὁ ἀρχιστράτηγος τὴν ἐπίσημον αὐτοῦ ἕδραν εἶχεν ἐν τῷ κατασκήματι τῶν ἐφίππων σωματοφυλάκων (Horse Guards), καὶ ἐν τοῖς πλείστοις ἦτο ἀνεξάρτητος τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ· ἀλλὰ τὸ σύστημα τοῦτο τῆς διττῆς κυβερνήσεως πολλὰ ἐκέκτητο ἁμαιονεκτήματα, καὶ τὸ ἐπιτελεῖον τῶν ἐφίππων σωματοφυλάκων μετεκομίσθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, καὶ ἀπετέλεσεν ἴδιον τούτου τμῆμα, οὐτινος ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς εἶνε ἡ κεφαλή.

Τὸ εἰδικὸν καθήκον τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ εἶνε νὰ ὁρίζῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνδρῶν περὶ τῆς συντηρήσεως τῶν ὁποίων ζητεῖ παρὰ τοῦ κοινοβουλίου τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις· ν' ἀποφασίζῃ περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ, ὅστις δέον νὰ σταλῇ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐν καιρῷ πολέμου καὶ νὰ διορίζῃ τοὺς στρατηγοὺς, οἵτινες θέλουσι διοικήσει αὐτόν. Ἀποτελεῖ δὲ οὗτος τὸν συνταγματικὸν σύνδεσμον μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ στρατοῦ· διορίζει ὡσαύτως τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς ἐρεδρείας καὶ τοῦ ἐπικουρικοῦ στρατοῦ· καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ τακτικῷ στρατῷ προβιβασμοὶ ὑποβάλλονται εἰς αὐτὸν πρὶν ἢ αἰτηθῇ ἡ τῆς βασιλίσσης ἔγκρισις. Ὁ ἀρχιστράτηγος εἶνε ὑπεύθυνος διὰ τὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν στρατολογίαν τοῦ στρατοῦ. Ὡς βοηθοὺς δ' ἔχει διαρόρους ἀξιωματικοὺς ὡς λ. χ.

Τὸν ὑπασπιστὴν (The adjutant general), ὅστις ἐπιβλέπει εἰς πάσας τὰς ὑποθέσεις τὰς σχετιζομένας πρὸς τὸ προσωπικὸν τοῦ στρατοῦ, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ συνεννοοῦνται μετὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου. Ὅλαι αἱ ὁδηγίαι, διαταξεις καὶ διαταγαὶ αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν στρατολογίαν, τὸν ὀργανισμὸν καὶ τὴν πειθαρχίαν τοῦ στρατοῦ γνωστοποιοῦνται δι' αὐτοῦ, ὡς καὶ πᾶσα περὶ ἀδείας αἴτησις ἀπευθύνεται πρὸς αὐτόν. Ὁρίζει ἐπίσης τὴν εἰδικὴν ὑπηρεσίαν ἑκάστου τοῦ ἐπιτελείου ἀξιωματικοῦ. Τινὰ ὅμως τῶν καθηκόντων τούτων ἐκτελεῖ ὁ στρατιωτικὸς γραμματεύς.

Τὸν ἐπιμελητὴν (The Quarter-master general), τοῦ καθήκον εἶνε νὰ ἐκφωνῇ τοὺς ἀναγκαίους χάρτας, καὶ νὰ ὁρίζῃ τὰς τῶν ἐδοποιιῶν διεύθυνσεις· νὰ παρασκευάζῃ πάντα τὰ διὰ στρατοπεδεύσεις ἀναγκαῖα, νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἐπιβιβάσεως καὶ ἀποβιβάσεως τοῦ στρατοῦ ὡς καὶ περὶ τῶν τῆς μεταφορᾶς τῶν ζωοτροφιῶν καὶ πραγμάτων αὐτοῦ μέσων.

«Τὸν μισθοδότην» The Paymaster-General), ὅστις διανέμει τὴν μισθοδοσίαν τοῦ στρατοῦ.

«Τὸν ἐπιθεωρητὴν τοῦ πυροβολικοῦ» (The Surveyer General of the Ordnance) ὅστις διεοθύνει τὸ τμῆμα, τὸ ὁποῖον παρέχει εἰς τὸν στρατὸν τὰ δι' αὐτὸν ἀναγκαῖα πράγματα. Οἱ δύο οὗτοι τελευταῖοι ἀξιωματικοὶ διατελοῦσιν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ.

Ἕκαστος τῶν ἀξιωματικῶν τούτων ἔχει παρ' ἑαυτῷ πλῆθον ὑποδεεστέρων ὑπαλλήλων ἐκτελούντων τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ σχετικοῦ αὐτῶν τμήματος.

Ὁ ἀγγλικὸς στρατὸς ἀπαρτίζεται ἐξ ἱππικοῦ, πυροβολικοῦ, μηχανικοῦ καὶ πεζικοῦ. Οἱ καλούμενοι δὲ «Σωματοφύλακες,» ὡς φρουροῦντες τὰ ἀνάκτορα καὶ τὸν ἡγεμόνα, περιλαμβάνουσι τὰ τάγματα τῶν ἐπιλέκτων, τῶν Coldstream καὶ τῶν σκώτων πεζῶν, τὸ 1ον καὶ 2ον τάγμα τῶν σωματοφυλάκων καὶ τοὺς ἐφίππους σωματοφύλακας.

ἀκολουθεῖ.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

—

Οἱ ὁριστικοὶ λογαριασμοὶ τῆς τελευταίας Παγκοσμίου Ἐκθέσεως τῶν Παρισίων τοῦ 1889 ἔδειξαν λίαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Διότι τὰ τε δημόσια καὶ δημοτικὰ εἰσιχορηγήματα ἀνῆλθον εἰς 25 ἑκατομμύρια φράγκα τὰ δὲ ἔσοδα προϋπελογισθησαν εἰς 43 ἑκατ. φράγκα ἐνῷ πραγματικῶς ἀνῆλθον εἰς 50 ἑκατομμύρια.

* * *

Ἡ ὅλη ἀξία τῶν ὡρολογίων, ἐκκρεμῶν καὶ τῶν συσταθτικῶν αὐτῶν μερῶν τῶν ἐξαχθέντων κατὰ τὸ 1890 ἐκ τῆς Ἑλβετίας ἀνῆλθεν εἰς 4,162,688 λίρ. στερλ. ὥστε ηὐξησε ἡ ἐξαγωγὴ κατὰ 212,960 χιλιάδας λίρας στερλίνας ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ παρελθὸν ἔτος.

* * *

Ὁ ἀριθμὸς τῶν δι' Ἀμβούργου ἀναχωρούντων μεταναστῶν κατὰ τοὺς τελευταίους δέκα μῆνας, ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου δηλαδὴ μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου ἀνῆλθεν εἰς 126,923 ἀπέναντι 86,300 τῆς ἀντιστοίχου περιόδου τοῦ 1890 καὶ 64,972 τοῦ 1889.

* * *

Λίαν ἀξιοσημείωτος καὶ σπουδαιοτάτη ἀνάπτυξις τοῦ ἐμπορίου τῶν γαιανθράκων παρατηρεῖται ἐν Λονδίνῳ. Κατὰ τὸ 1850 τὸ ποσὸν τῶν διὰ τοῦς σιδηροδρόμους γαιανθράκων ἀνήρχετο 248,000 τόνους, ἐνῷ κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ἀνῆλθεν εἰς ὀκτὼ ἑκατομμύρια.

* * *

Πρὸ τριακονταετίας ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ Βρεττανικῷ στρατῷ ὑπηρετούντων Ἰρλανδῶν ἀνήρχετο εἰς 60 χιλιάδας, πρὸ εἰκοσαετίας εἰς 44 χιλ. καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀναβαίνει μόνον εἰς 27,786.

* * *

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη αἱ τρίχες τῶν ἐκ Θιβὲτ αἰγῶν εἶνε λίαν κατάλληλοι πρὸς κατασκευὴν φεναιῶν καὶ μάλιστα φαιῶν ἢ λευκῶν· τὸ χρῶμα καὶ ἡ λεπτότης μάλιστα εἶνε ἀξιόλογα, δυστυχῶς ὅμως αἱ τρίχες αὗται εἶνε βραχεῖαι καὶ εὔθραυστοι.

* * *

Ὁ κ. Γκόσχεν περιγράφει τὸν περὶ τοῦ ἐργατικοῦ ζητήματος νεωστὶ ἐκφωνηθέντα λόγον τοῦ Γλάδστωνος ὡς θαῦμα εὐγλωττίας.

* * *

Ὁ λόρδος Τέννυσον ἐκτιμᾶται κατὰ τὰς ἡμέρας μας ὡς Ἄγγλος σχεδὸν τέλειος πρὸ πάντων ὡς ῥητωρ, φιλόσοφος, ἱστορικὸς καὶ ποιητής.

* * *

Κατὰ τὰς αὐθεντικὰς πληροφορίας τοῦ ἀρχιάτρου τῆς ἀστυνομίας τῶν Παρισίων, ἡ φρενοβλάβεια κατὰ τὰ τελευταῖα 15 ἔτη ηὐξήνεν ἐν Παρισίοις (30 ο/ο). Ἡ αὔξησις αὕτη ὀφείλεται εἰς δύο νοσώδεις καταστάσεις, τὴν γενικὴν παράλυσιν καὶ τὴν ἐκ τοῦ οἰνοπνεύματος μανίαν, ἥτις ἔλαβε ἰσχύσας ἐπιφόβους διαστάσεις. Ἡ τοῦ οἰνοπνεύματος μάλιστα καπάγρησις ἐδιπλασιάσθη ἐντὸς 15 ἐτῶν.

* * *

Ὁ Ἀρχίατρος τοῦ στρατοῦ τῶν Ἡνωμένων πολιτειῶν ἀναφέρει ὅτι πρὸς θεραπείαν ἐκ καταχρήσεων οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν παρουσιάσθησαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο 40, εἰς τοὺς 1000 ἀπέναντι, 41 τὸ 1889 καὶ 56 κατὰ προηγούμενα 10 ἔτη.

* * *

Ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας ἐστέλεν ὡς δῶρον 3 λίρας εἰς τὴν κυρίαν Φίλτερ, τὴν σύζυγον ἑνὸς κτίστου κατοικοῦντος εἰς τὸ Νίλμαρτον, ἥτις ἠλευθερώθη ἐκ τοῦ τοκετοῦ τριδύμων τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα. Μήτηρ καὶ τέκνα ἔχουσι καλῶς τὴν ὑγείαν.

* * *

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Ἀλσατίᾳ καὶ Λωρραίνῃ κατοικούντων Γάλλων ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς 15.829. Ἐνῷ τῇ 1 Δεκεμβρίου 1885 ἦσαν 20,314. Ὁ ἀριθμὸς τῶν νέων οἵτινες μετηνάστευσαν, ὅπως ἀποφύγωσι τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἀνῆλθε τὸ μὲν 1887 εἰς 1225 τὸ δὲ 1890 εἰς 721.

43

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ—ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760—1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

(συνέχεια).

Τὰ ὀνείρατα.

— Τίνι τρόπῳ δύναμαι νὰ σώσω τὰς γυναῖκας ταύτας, τὰς ἑποίας ἐλκύλησεν τὸ Γαρδίκι φυλάττει ;

— Πῶς; θὰ τὰς ἐξαγοράσῃς.... διὰ χιλίων φλωρίων.

— Χιλίων φλωρίων !.... καὶ ποῦ θὰ τὰ εὕρω ;..... νομίζεις, ὅτι ὑπάρχει εἷς ἄνθρωπος, ἐντὸς τοῦ χωρίου τούτου, ὅστις νὰ ἔχῃ χίλια φλωρία; Μόλις ἐλκύλησεν τὸ Γαρδίκι ἠξυνήθη νὰ πληρώσῃ τοιοῦτον ποσόν, ἵνα συλλάβῃ τὰς γυναῖκας ταύτας.

Ἡ γύφισσα προσεποιήθη, ὅτι ἀνεγίνωσκε βιβλιάριόν τι. Ἐξαγαγοῦσα ἐκ τοῦ κόλπου της δύο ὄρεις, εἶτα φιλοῦσα αὐτούς, καὶ περιτυλίσσουσα εἰς τὸν τραχηλόν της, ἔφερε τὰς κεφαλάς των εἰς τὰ δύο ὦτά της.

Ἂν αὔριον τὸ ἑσπέρας μεταφέρῃς τὰς γυναῖκας εἰς τὴν Πάθλαν πλησίον εἰς τὸ Δέλβινον μόνας, ἄνευ οὐδεμιᾶς συνοδείας, ἐκεῖ ὑποκάτω οἱ δύο οὗτοι ὄρεις μὲ λέγουσιν, ὅτι ὑπάρχουσι τὰ φλωρία εἰς ἕνα σάκκον, τὰ ὁποῖα ἐγὼ ἡ ἰδία θὰ εἴμαι ἐκεῖ νὰ σοὶ δώσω· ἂν ὅμως ἦσαι συνωδευμένος ἀπὸ ἄλλους, ἢ δὲν φέρῃς τὰς γυναῖκας, πρῶτον δὲν θὰ μὲ εὕρῃς, καὶ δεύτερον ἀμέσως ἀρχονται τὰ κακὰ, ἅπερ σοὶ προεῖπον.

— Ποῖοι εἶσαι σύ; ἔκραξεν ἕλος περίφοβος καὶ τρέμων ὁ Γαρδικιώτης, ὅστις εἰς τὴν θέαν τῶν ὄρεων ὑπερεπείσθη διὰ τὴν ὑπεράνθρωπον τῆς μαγίσσης δύναμιν.

— Εἶμαι ἡ γύφισσα Ζιδρέ.... μὲ ἠκουσάς ποτε;

— Ὦ, ναί ! σὲ ἤκουσα..... ἡ περίφημος Ζιδρέ..... ἀλλ' ἐκείνη εἶνε νέα γυνή....

— Εἶμαι νέα καὶ γραῖα, κατὰ τὴν ἀρέσκειάν μου.... ἤδη πρέπει νὰ ἀναχωρήσωμεν..., ἔχομεν νὰ ὑπάγωμεν πολλὰς ἡμέρας μακραν.

— Τοιαύτην ὥραν ;

— Ἡ ὥρα εἶνε ἀδιάφορος δι' ἡμᾶς, διότι πάντοτε ὑπάρχουσιν ἔξωθεν τοῦ Γαρδικίου μερικὰ Στοιχειά, τὰ ὁποῖα μᾶς συνοδεύουσιν.

Ὁ Γαρδικιώτης καὶ ἡ σύζυγός του κατάπληκτοι ὑπὸ τοῦ φόβου τῶν φαινομένων, τοὺς προσεκύνησαν καὶ θέντες τινὰ νομίσματα εἰς χεῖρας αὐτῶν, τοὺς συνώδευσαν μέχρι τῆς ἐξόδου τῆς οἰκίας.

Ταυτοχρόνως σχεδὸν ὁ ὄχλος τοῦ Γαρδικίου, ἐκόμισε διὰ προπηλακισμῶν καὶ ὕβρεων τὴν Χάνκω καὶ Χαϊνίζαν εἰς τὴν οἰκον τοῦ ἀτιμάζου Γαρδικιώτου.

Ὁ Ἀλῆς ἐπακουμβήσας ἐπί τινος τοίχου πλησιοχώρου οἰκίας, καὶ μετ' ἄλγους ὀδυνηροῦ, ἐθεᾶτο ἀκουσίως τὴν ἀρματιζομένην ἐκείνην κτηνώδη σκηνήν, τῆς μητρὸς καὶ ἀδελφῆς του. Ἡ Ζιδρὲ παρηγόρει αὐτὸν καθ' ὅσον ἠδύνατο, καὶ μετὰ δυσκολίας τὸν ἀπέσπασεν ἀπὸ τοῦ θεάματος ἐκείνου, παρακαλοῦσα αὐτὸν νὰ καταπίῃ τὴν ἀγανάκτησίν του, οὕσης τῆς ἐσχάτης νυκτὸς τῆς ἀτιμίας, τῶν δυστυχῶν ἐκείνων γυναικῶν. Μετ' οὐ πολὺ ἡ Ἀθιγγάνη καὶ ὁ Ἀλῆς, ἦσαν μακρὰν τοῦ Γαρδικίου.

Καταπραυνθεὶς ὀπωσοῦν ὁ Ἀλῆς ἐκ τῶν παραχῶν ταύτης τῆς νυκτὸς, προσείλκυσε τὸν νοῦν του εἰς τὰς θαυματουργίας τῆς Ἀθιγγάνης.

— Δὲν μοὶ εἶπες πολλάκις Ζιδρέ, ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ ἐξηγήσῃ τὰ ὀνείρατα, καὶ ὅτι οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐπαγγελλόμενοι τὸν ὀνειροκρίτην εἶνε αὐτόχρημα ἀγύρται καὶ ἀπατεῶνες ;.... πῶς οὖν ἀπόψε ἐνώπιόν μου καὶ τὰ ὀνείρατα τῆς ἀρχόντισσας Δόστη ἐμάντευσας καὶ τὸ ἀποθησάμενον αὐτῶν ἠρμήνευσας ;

— Τὸ νὰ ἀκακαλύψῃ τις, ἐρασμιέ μου Ἀλῆ, ἐκ τῶν συμπτωμάτων τοῦ κοιμωμένου τί ὄνειρον οὗτος βλέπει, τοῦτο δύναται νὰ πράξῃ διὰ τῆς ἰατρικῆς καὶ πάλιν μέχρι τινὸς βαθμοῦ, ἡ διερμηνεία ὅμως ἦτο σύμφωνος πρὸς τὸ συμφέρον σου καὶ τὸ συμφέρον μου· ἀδηλον δὲ ἐὰν θὰ εἶνε σύμφωνος καὶ πρὸς τὸ συμφέρον ἐκείνου τοῦ Γαρδικιώτου, τὸν ὁποῖον θὰ μετακερτερισθῶμεν ὡς ὄργανον τῶν σκοπῶν μας.

— Τρισέρασταὶς μου, Ζιδρὲ! φοβοῦμαι, ἐὰν μὲ λέγεις ἀλήθειαν,... καὶ ἐγὼ νομίζω, ὅτι ἀληθῶς πρέπει νὰ εἴμαι μάγισσα, καὶ ὅτι ἔχεις ὑπερανθρωπον δύναμιν, ἡν κρύπτεις ἀπ' ἐμοῦ, θέλουσα ἴσως νὰ μὲ ἐρεθίσῃς· διότι τὰ θαύματα σου ἐσχάτως δὲν ἦσαν ἀνθρώπινα θαύματα.

Ἂν εἶσαι ὀπαδὸ τῆν προστασίαν τῶν καλῶν ἢ κακῶν πνευμάτων, τοῦτο δὲν δύναμαι εἰδέναι νὰ τὸ μαντεύσω, τοῦτο μένον γνωρίζω, ὅτι δι' ἐμὲ εἶσαι ὁ ἀληθὴς ἄγγελός μου....

— Μὴν ἀπαᾶσαι καὶ ἀνησυχῇς, ξανθὲ καὶ γαλανέ μου Ἀλῆ· ἡ Ζιδρὲ σου εἶνε ἀνθρώπινον ὄν ὡς καὶ σύ· ἀλλὰ μάθε, πολύτιμε φίλε μου, ὅτι ὁ ἄνθρωπος τῶν μερῶν τούτων ἐκτὸς τῆς φυσικῆς αὐτοῦ ἀγχινοίας δὲν διαφέρει τὸ ἐλάχιστον ἀπὸ τὰ ἄλλα ζῷα· δύναται μὲν νὰ ἐνωμασθῇ ἐν λογικὸν πρὸς διακρισιν τῶν ἀλόγων, πλὴν διὰ νὰ ἐνωμασθῇ ἄνθρωπος τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ἔχει πρῶτον ἀνάγκην νὰ διδαχθῇ τὰς αἰτίας τῶν φαινομένων τοῦ ἰδίου τούτου κόσμου καὶ τότε αὐτοματῶς λαμβάνει τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ θέσιν, ἐφ' ᾗς μόνος δύναται νὰ καλῆται ἀληθὴς ἄνθρωπος. Θέλεις νὰ μάθῃς πῶς ἐπροχώρησα μέχρι τῶν ὁραμάτων τῆς κεκιμωμένης γυναικός; Θέλεις νὰ μάθῃς καὶ σὺ ὁ ἴδιος εἰνε τρόπῳ αἱ ἀνθρώπιναι δυνάμεις ἐπιτρέπουσι νὰ ἀνακαλύψῃ τις αὐτά ;...

— Ναί ! ναί ! λέγε Ζιδρέ !

— Φοβοῦμαι ὅτι ἡ θεωρία εἶνε λίαν σπουδαία καὶ ἐπίπονος δι' ἐκείνον, ὅστις τέρπεται μᾶλλον εἰς τὰ φαινόμενα καὶ ὅστις σοβεῖται τὸν κάματον τῶν ἐρευνῶν του. Τί κατ' ἐμὲ ἐπεθύμουν καὶ πάλιν νὰ ἴδω τὸν δὲ Λάλανσην, ἵνα ἀκούσω νέα μαθήματα καὶ νέας γνώσεις λάβω.... Ὁ ἄνθρ ἐκείνος εἶνε σοφὸς ὡς θεότης.... τοιοῦτον θέλω νὰ ἀναδείξω καὶ σέ. Ἀλῆ· καὶ τότε νέος μετὰ τοσαύτης ἀνδρίας καὶ σιλέδδεξε, διδασκόμενος ὅσα ἐκείνος γνωρίζει, ποῦ θὲν δύνασαι ν' ἀκουσθῇς !...

Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Ἀλῆ ἤστραπτον ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ φιλοδοξίας, ἐκάθησε παρὰ τῇ Ἀθιγγάνῃ καὶ σφίγγων τὴν χεῖρά της τὴν παρεκάλει ἐπανειλημμένως νὰ τοῦ ἐξηγήσῃ τίνι τρόπῳ ἀνεκάλυψε τὰ ὀνείρατα τῆς ἀρχοντίσσης Δόστη.

— Ὁ ὕπνος, φίλτατέ μου Ἀλῆ, δὲν εἶνε, ὡς τινες τὸν χαρακτηρίζουσι, περισθικὴ καὶ πρόσκαιρος θάνατος, ἀλλ' ἀνάπαυσίς τις τοῦ σώματος, καθ' ἣν ὁ νοῦς δὲν παύει γρηγορῶν καὶ συλλαμβάνων ἰδέας, ἡ δὲ φαντασία ἀπαύστως ἐνεργεῖ. Ἐντεῦθεν πηγάζουσι τὰ ὀνείρατα, πρὸ πάντων μάλιστα, ὅταν ὁ ὕπνος μας δὲν εἶνε τόσον βαθὺς καὶ οἱ αἰσθήσεις μας εὑρίσκονται εἴς τινα ἐρεθισμὸν ἐκ τῶν συμβάντων τῆς ἡμέρας

43

ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.— ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ'.

Ὁ συνταγματάρχης Καραδόκ.

— Τίποτε! Αἰσθάνομαι τὴν ταπείνωσίν μου, τὴν σκληρὰν ἀνάγκην.... Ὦ! ὦ! διατί νὰ μὴ ἔχω ἑκατὸν χιλιάδας λίρας, νὰ τὰς θέσω ὅλας, μέχρι τελευταίου ὀβολοῦ, εἰς τοὺς πόδας σου!... Πάτροκλέ μου, δὲν θέλω δοσοληψίας χρηματικὰς μὲ σέ, θὰ ἀφανισθῇ ὁ ἔρως μας... συμφέρον καὶ ἀληθὴς ἔρως εἶνε δύο ἀσυμβίβαστα πράγματα.

Σὺν ταῖς λέξεσιν, ὀρθωθεῖσα, ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ πρώην βουλευτοῦ, κατασπαζομένη αὐτὸν τρυφερῶς καὶ συσφίγγουσα αὐτὸν εἰς τὸ στῆθός της, ἔτι δὲ μᾶλλον παραφόρως κλαίουσα ἄθθεν ἄκρατα ἔρωτος.

Ὁ νησιώτης τῶν Σποράδων μας, ἦτο δαψιλὴς εἰς τὰς φράσεις του. ἦτο δὲ καὶ εἰλικρινέστατος εἰς πᾶσαν φράσιν ἐξερχομένην τοῦ στόματός του, ὡς εἶνε ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ εὔπιστοι ἄνθρες.

Τὰ συναλλάγματα τέλος τῶν δώδεκα μηνῶν διορίας ἀπεδέχθησαν παρὰ τῆς Ἐλαΐζας, ὁ δὲ κ. Σκοπελίδης τὰ ἔλαβε, καὶ ἔδωκε χιλιόλιρον τσέκιον ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς Ἀγγλίας.

Μετὰ δύο ὥρας ἀνεχώρηναν διὰ τὴν νῆσον Οὐάϊτ. Ἡ Ἐλαΐζα ἐπανεύρε τὴν παιδικήν της εὐθυμίαν ραίνουσα τὸν φίλον της μὲ νέα κύλικρα. Ἀλλ' ἂς μὴ νομίσῃ ὁ ἀναγνώστης ἡμῶν, ὅτι ἡ ταπεινὴ θεραπαινὶς τοῦ κ. Ἀμβροσίου διὰ πρώτην φορὰν ἐγένετο κάτοχος τοιούτου πλούτου. Θέλομεν πληροφορηθῆ, ὅτι ἐκ τῶν χειρῶν της ἐπέρασαν ποσὰ δεκαπλάσια τούτου.

Τὴν ἐπαύριον τῆς χαρτοφορίας τοῦ κ. Σκοπελίδου, ἡ κ. Ἀμβροσίου εἶχε διηγηθῆ πρὸς αὐτὴν τὸ ἀποτέλεσμα, καὶ συγχρόνως τὸν ἐγγναῖον τρόπον μεθ' οὗ ἔπαιξεν ἄνθρωπος, ὅστις, ἐὰν καὶ εἶχεν ὑψηλὴν κοινωνικὴν θέσιν, δὲν εἶχε, κατὰ τὴν ἰδέαν της μεγάλα πράγματα ἐν τῷ βαλαντίῳ του. Ἡ κυρία Ἀμβροσίου τὸν ἐξαρκτήριζεν ἄνδρα περιφρονοῦντα τὸν χρυσόν. Ἡ Ἐλαΐζα, ἀκροαθεῖσα καλῶς τὴν κυρίαν της, ἔπαιξε καὶ αὐτὴ τὸ μέρος της καλλίστα.

Ἐπὶ τοῦ μικροῦ ἀτμοκινήτου, τοῦ δρομολογοῦντος ἐκ τῆς παραλίας τῆς Ἀρτερσλοῦ εἰς τὴν νῆσον Οὐάϊτ, εὑρίσκετο συμπλοκὴ τῶν ἀ. ὁ συνταγματάρχης Καραδὸκ μετὰ δύο ἄλλων στρατιωτικῶν. Οὗτος προσεγγίσας τὸν κ. Σκοπελίδην καπνίζοντα, καὶ ἐξαιτούμενος πῦρ ὅπως ἀνάψῃ τὸ σιγαρον του, συγχρόνως συνῆψε μετ' αὐτοῦ συνομιλίαν.

— Ποτὲ εἰς τὸν βίον μου ἀλλότε, εἶπε, δὲν εἶδον ὅλο γυναῖκας ὁμοιαζούσας τόσον πολύ, ὅσον ἡ σύζυγός σου μετὰ τῆς κυρίας Βέδουϊκ. Μετ' ὀλίγον ὁ κ. Σκοπελίδης, ὅστις εὐηρεστήθη πολὺ εἰς τὴν συναναστροφὴν τοῦ συνταγματάρχου, ἐπαρουσίασε τὴν καλουμένην κυρίαν Σκοπελίδου εἰς αὐτόν. Ὁ δὲ συνταγματάρχης ἐπαρουσίασε τὸν κ. Σκοπελίδην πρὸς τὸν ταγματάρχην Χέαρ καὶ τὸν συνταγματάρχην Ρόβερτον Κόλεριτζ.

Συνόντες οἱ δύο οὗτοι διαφόρους ὁμιλίας μὲ τὸν ἥρωα ἡμῶν ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ καταπαράσσοντος τότε ζητήματος τοῦ Πατσιφίκου, ὁ πρώην βουλευτὴς ἡμῶν εἶχε στάθιον ἀνοικτὸν πολλῶν διηγήσεων κατὰ τοῦ Ὀθωνος.

Ἐχορτήσθη ἄρα λαμπρὰ εὐθυμίαν πρὸς τὸν συνταγματάρχην Καραδὸκ, ὅπως ἀναθαυμαζῇ κατ' ἰδίαν ἀρκούντως μετὰ τῆς κυρίας Σκοπελίδου, διότι τοιαύτην εὗρε τὴν ἐπίστευεν, ἀφοῦ ὁ ἄνδρ κ. Σκοπελίδης ὡς νόμιμον σύζυγόν του τὴν παρουσίασεν.

Ὁ συνταγματάρχης κατώκησε τὸ αὐτὸ ξενοδοχεῖον, δηλαδὴ, ἐκεῖνο τῆς Προκομιάας. Περιττὸν δὲ νὰ προσθέσωμεν, ὅτι ἀναπλήρου ἑπτὴ ἡμέρας παρὰ τῇ Ἐλαΐζᾳ, ὁσάκις ἐλάμβανε τὴν ἐβδομαδιαίαν. Δοξάζεσθε μάλιστα ὁ κ. Σκοπελίδης μετὰ πολλῶν ἀξιωματικῶν μέσον τοῦ Συνταγματάρχου, ἔλειψε μίαν ὁλόκληρον ἑβδομάδα εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀγγλίας, ἀπεῦθυν μετ' αὐτῶν.

Ἡ Ἐλαΐζα, γνωρίζουσα ὅτι ὁ συνταγματάρχης εἶχεν ἐξαγοράσει τοὺς τε ὑπηρέτας καὶ τὰς ὑπηρετρίας τοῦ ξενοδοχείου, ματαίως προσεπάθει ν' ἀπαλλαγῇ τῶν ὀνύχων του. Κατέρυγε λοιπὸν εἰς τὸ ἀκόλουθον ἀτραγγμα.

Προσποιηθεῖσα τὴν ἔγκυον μετὰ τοῦ κ. Πατρόκλου Σκοπελίδου, ἤρχισε νὰ ἐθύρηται καὶ πικρῶς παραπονῆται διὰ τὴν θέσιν της.

Δίθλιον ὁλόκληρον μῆνα εἰς τὴν νῆσον Οὐάϊτ. Ἐπρότεινεν εἰς τὸν κ. Σκοπελίδην, ἐπιστρέφοντες εἰς Λονδῖνον, νὰ ἐνοικιάσῃ οἶκον εἴς τινα ἀριστοκρατικὴν ὁδόν, καὶ νὰ συσκευάσῃ τοῦτον μὲ πενταχοσίας λίρας.

— Τὸ κάτω πάτωμα θὰ χρησιμεύσῃ, χηνίτσά μου, ἔλεγε, διὰ τὸ ἐργαστήριόν μου τῶν καπελλίνων καὶ τῶν ἀναγκαίων τοῦ συρμοῦ. Θὰ τὸ κάμω μὲ μεγάλας ὑέλους, ὥστε ὅλοι ὅσοι διαβαίνουν νὰ βλέπουν ἐντὸς τὴν πολυτέλειαν τῶν ἐμπορευμάτων μου. Τὸ πρῶτον πάτωμα, θὰ τὸ φυλάξω δι' ἐσέ. Ἀφίνεις τὰ βωμάτιά σου καὶ ἐνοικιάζεις τὰ ἰδικά μου εἰς τὴν ἰδίαν τιμήν. Ρίπτομεν ἄμμον εἰς τοῦ κόσμου τοὺς ὀφθαλμοὺς, δεύτερον, δύναμαι νὰ ἐξοφλήσω οὕτω βαθμηδὸν τὸ πρὸς σὲ ὀφειλόμενον ποσόν. Τὸ δεύτερον καὶ τρίτον πάτωμα, χαϊδεμένο μου, τὸ ἐνοικιάζω εἰς ἄλλους, ἐξ ὧν θὰ πορίζωμαι περίπου τριακοσίας λίρας. Οὕτω δέ, θὰ πληρώνται τὸ ἐνοίκιον καὶ θὰ ἔχω ἓν εἰσόδημα ἀπὸ δύο ἢ τρεῖς λίρας τὴν ἑβδομάδα.

Ὁ ἥρως ἡμῶν ἐθαύμασε τὸν ἐμπορικὸν νοῦν τῆς νέας ταύτης Καρθαγενίας, διανοούμενος δέ, ὅτι καὶ συντόμως θὰ γείνῃ πασᾶς, ἔθωσε τὴν συγκατάθεσίν του. Ἡ Ἐλαΐζα ἔγραψεν ἐπιστολὴν παθητικωτάτην ἄθθεν ἐκ τῆς Σκωτίας ἐξαπεσταλμένην πρὸς τὴν κυρίαν Ἀμβροσίου, ἀναγγέλλουσα τὴν σοβαρὰν αὐτῆς ἀσθένειαν, παρακαλοῦσα δὲ αὐτὴν νὰ παραδώσῃ τὰ κιβώτιά της καὶ τοὺς μισθοὺς της πρὸς τινα γυναῖκα, μίστρες Χάουερδ καλουμένην, ἥτις θέλει ὑπάγει νὰ τὰ ζητήσῃ, κομίζουσα καὶ τὴν ἐπιστολήν. Μετὰ κολακευτικῶν φράσεων ἐξέφρασε τὴν λύπην της, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν της καὶ τὴν ἀγάπην της πρὸς αὐτὴν καὶ ὁλόκληρον τὴν οἰκογένειαν.

Ὁ συνταγματάρχης ἐστάθμευεν εἰς Πόρστμουθ καὶ ἔχει εἰς Λονδῖνον, μόλον ὅτι ἡ σύζυγός του καὶ αἱ δύο θυγατέρες του κατῴκουν εἰς Λονδῖναν. Εἶχε καὶ τρίτην θυγατέρα, τὴν πρωτότοκον, ἀλλὰ περὶ αὐτῆς ἄλλοτε. Ἡ Ἐλαΐζα ὑπεσχέθη καὶ πρὸς αὐτόν, μεθ' ὅρκων, ὅπως ἀπαλλαγῇ αὐτοῦ, ἔρωτα κρύφιον καὶ ἰσόβιον, ὁότι νὰ ἦτο γυνὴ ἐγγάμου. Τὸν ἀπεχωρίσθη σοβαρὰ ὡς ἡ Ἀρτεμις ἐνώπιον τοῦ κ. Πατρόκλου, διότι ὁ συνταγματάρχης τοὺς συνώδευσε μέχρι τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Πόρστμουθ καὶ Λονδίνου.

Τίνι τρόπῳ ὑπερεπήδησε καὶ τὴν φραγμὸν τοῦτον, καὶ τίνι τρόπῳ ἐξηπάτησεν ἡ Ἐλαΐζα τὰ διάφορα θώματα αὐτῆς, ἀλλαχοῦ: θὰ ἴδωμεν. Ἐπανερχόμεθα καὶ ἡμεῖς εἰς Λονδῖνον, ὀλίγ' ὧραν ἀφοῦ παρακολουθοῦντες τὸ ζεύγος τοῦτο, ἀλλὰ τὴν φίλην ἡμῶν κόμισσαν Δεβὲρ-Λασχαστῶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ'

Ἐν τρομερὸν ἀπόκρυφον

Εἰς τὸν ἀριθμὸν 48 τῆς λεωφόρου Pall-Mall, λεωφόρου τῶν Κλοῦμπ, διότι ἐν αὐτῇ ἐκτὸς τοῦ παλατίου τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, καὶ τοῦ Παλατίου Μάλβορο τῶν πριγκίπων τῆς Οὐαλλίας, ὑπάρχει σωρὸς μεγαλοπρεπῶν καὶ πελωρίων μεγάρων, περικλειόντων τὸ ἄνθος τῆς Ἀγγλικῆς κοινωνίας, καὶ τὰς ἐπισημοτέρας πανεπιστημιακὰς, ὅηλαδὴ, τοὺς ἐνδοξοτέρους πολιτικοὺς συγγραφεῖς, δικαστάς, διαιτήτορας, δημοσιογράφους, ποιητὰς, καλλιτέχνας, στρατηγοὺς καὶ ναυάρχους, καὶ σχεδὸν πᾶν ὑποκείμενον ἐπιμισθεῖ εἰς τὸν κόσμον διὰ τινος ἐξόχου κατορθώματος ἢ ἔργου. Τὰ μέγαρα ταῦτα εἶνε τὰ καλούμενα Κλοῦμπς. Ἐν τῇ λεωφόρῳ ταύτῃ ὑπῆρχε τότε οἶκος ἀρχαῖος, ὅστις καὶ σήμερον ἔτι ὑπάρχει σχεδὸν ἀναλλοίωτος φέρων τὸν ἀριθμὸν 48. Εἰς τὸ ἀνώτατον πάτωμα τοῦ οἴκου τούτου κατῴκει ὁ κ. Δεβὲρ.

Ἡ κόμισσα ἔκρουσε τὸν κώδωνα, ἐξελθοῦσα τοῦ ὀχήματος, καὶ μετ' οὐ πολὺ κοράσιον μικρᾶς ἡλικίας ἤνοιξε τὴν θύραν.

— Εἶνε ἐδῶ, καλόν μου κοράσιον, ὁ κύριος Δεβὲρ; ἠρώτησεν αὐτήν.

— Μάλισσα... Ἐπάνω, εἰς τὸ ἀνώτατον πάτωμα, ἀπεκρίθη ἡ μικρὰ ὑπηρέτρια.

Μὴ περιμένουσα δεύτερον λόγον, οὔτε δίδουσα εἰς τὸν σύζυγόν της τὸν καιρὸν νὰ κατεφθῇ, ἐβρομάσας ἤρξατο ἡ κόμισσα νὰ ἀναβαίνῃ τὴν κλίμακα.

Ἦτο ἤδη εἰς τὰ μέσα τοῦ δευτέρου πατώματος, ὅταν ἡ φτεκνοῦρα τοῦ οἴκου, ἀκούσασα ὁμιλίας, κατεσκευασμένας ἀναβάσας ἐκ τοῦ μαγειρείου, ἠρώτησε τὸ κοράσιον τίς ἦτο.

— Μία κυρία ζητοῦσα νὰ ἴδῃ τὸν κύριον Δεβὲρ, ἀπεκρίθη τὸ κοράσιον.

— Ἀνάθη!... Δὲν εἶνε ἐπάνω.

Μᾶλλον τοῦ λέγουν τρύπωσε ἡ φτεκαδέσπαινα ἠρξατο ν' ἀναβαίνῃ ὀρμαίως, φωνάζουσα πρὸς τὴν κόμισσαν: Δὲν εἶνε ἐπάνω! καὶ προσπαθοῦσα νὰ καταπατήσῃ τὴν πορείαν της.

Τὸ κοράσιον ἦτο θεραπαινίς, ἤν τὴν ἡμεραν ἐκείνην παρέλαβε προσωρινῶς ἡ οἰκουρά, διότι ἡ πραγματικὴ ὑπηρέτρια εἶχε λάβει δύο ἡμερῶν ἄδειαν ἀπουσίας. Ἠγνόει ἄρα ὅτι ἡ κυρία δὲν ἐδέχετο ἐπισκέψεις, ἐξ οἱουδήποτε ὑποκειμένου. Ἦτο ἀργὰ πλέον ἡ οἰκουρὰ νὰ σταματήσῃ τὴν κόμισσαν διότι ὅταν αὕτη ἀφίχθη εἰς τὸ ἄνω πάτωμα, ἡ κόμισσα ἤνοιγε τὴν θύραν καὶ εἰσήρχετο. Ὁ Ἰούριος ἐκφύσας ἐνώπιον σφοῦγγυλῆς τραπέζης, γράφων ἐπιστολάς. Ἡ κεφαλή του ἦτο νῦν βαμβακώδης, τὸ δὲ πρόσωπόν του ὠχρότατον. Εἰς τὸ ἄνοιγμα τῆς θύρας ὕψωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς. Ἤρεμεν ὡς κεραυνόπληκτος εἰς τὴν ὅρασιν τῆς συζύγου του.

— Λουΐζα... Σὺ ἐδῶ;..... Σύ..... Μὴν προσέρχῃ τὸ ἀληθὲς ὄνομά μου..... Κάθησε καὶ σοὶ λέγω ὅλα.

Ἐγερθεῖς, θερμῶς τὴν κατησπάσθη μετὰ ταῦτα, ἐκλείσε τὴν θύραν ἐσωτερικῶς. Ἡ κόμισσα ἦτο ψυχρὰ καὶ ἀγέρωχος. Ἔκτὸς τοῦ παρουσιαζομένου ἐνώπιόν της προβλήματος τοῦ συζύγου αὐτῆς, ὅστις εἰς τὰ μυστῆρα τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Γαλλίας ἐγκατεστιχῶθηώς φονευμένος εἰς τὴν τελευταίαν μάχην τῆς Ἀγγρίας, ἦτο καὶ κατεπληγμένη ἐκ τῆς φοβερᾶς ἀλλοιώσεως τῆς φυσιογνωμίας του. Ὁ ρωμαλέος συνταγματάρχης, ὁ εὐρωστος στρατιώτης, ἦτο χωλὸς, ἰσχνὸς, καὶ ὠχρότατος. Ἦτο ἡ σκιὰ τοῦ γήρατος, ὁ ἄχαρις καὶ ἄσαρκος σκελετὸς μιᾶς παρελθούσης πρὸ πολλοῦ ὡραίας ἀνδρικῆς ἡλικίας.

Αἴσθημα οἴκτου διηγέρθη συγχρόνως ἐν αὐτῇ..... Ἐγένετο ἔτι ψυχροτέρα καὶ ἀπαθεστέρα, ἀλλὰ πρᾶος, ἄνευ ὀργῆς, περιμένουσα ὡς ὀλληθὴς λαίδη, μετὰ μεγίστης ἀπορίας, νὰ πληροφορηθῇ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος.

— Ὡραία διαγωγή!... Πεῦ εἶσθε τόσον χρόνον;.... Εἶνε οὗτος ἔντιμος τρόπος τοῦ νὰ ξεφορτωθῇ τὶς τὴν σύζυγόν του, κύριε κόμη; ἠρώτησε, ἀπαυτὰ προσθέσασα ὑπάρχουσι πολλοὶ ἄλλοι εὐσπλαγχνικώτεροι τρόποι δι' ὧν δυναταί τις νὰ πράξῃ τοῦτο, χωρὶς νὰ τὴν βυθίσῃ εἰς τοιοῦτον πένθος, χωρὶς νὰ τὴν καταστήσῃ γελοίαν.... Ἴσως ἠθέλατε νὰ ἐμπαίξητε τὸν ἴδιον θάνατον.

— Λουΐζα μου ἔχε ὑπομονὴν νὰ μὲ ἀκούσῃς, θέλεις μὲ δικαιώσῃ μὴ εἶσαι ψυχρά, πάλιν ἐναγκαλιζόμενος αὐτὴν εἶπεν ὁ κόμης.

Ἂν αὕτη ἔπαυσε πρὸ πολλοῦ νὰ τὸν ἐρᾶται, νῦν ἠσθάνετο ἐλαχίστην θερμότητα ἐκ τῶν θωπειῶν του. Ἐν τούτοις ὁ νέος ἔρως της, καὶ ἡ πάσχουσα ρυσιγνωμία τοῦ Συνταγματάρχου, ἔτι μᾶλλον διέτασσον τοὺς λογισμούς της.

— Λοιπόν, λέγε, εἶπεν αὕτη μελαγχολικῶς.

— Λουΐζα, ἐνθυμεῖσαι τὸν ποτὲ ὑπηρέτην μας, τὸν καταχθόνιον Μούλερ;

— Ναί, ἀπεκρίθη αὕτη, ἀνασκιρτῶσα ἐπὶ τοῦ καθίσματός της.

— Εἶνε ὁ δολοφόνος μου, Λουΐζα, δηλαδὴ, διεξέργυα ὡς ἐκ θαύματος τὴν θάνατον τὴν ὁποῖον ἠθέλησε νὰ μοὶ δώσῃ..... Πιστεύσον με, δὲν εἶνε πέντε ἑβδομάδες ἀφ' ὅτου ἠγέρθην εἰς τοὺς πόδας μου καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Εἶνε ὁ δολοφόνος, Λουΐζα, καὶ ἄλλων ἀνθρώπων. Τὰ κατορθώματα τοῦ τέρατος τούτου εἶνε τὰ φριχωδέστερα τοῦ κόσμου. Τρέχω λοιπὸν κατόπιν τῶν ἰχνῶν τοῦ θηρίου τούτου ἀγνωστος καὶ διερχόμενος μεταξὺ τῶν νεκρῶν, ὅπως μὴ διεγείρω τὰς ὑποψίας του. Τὸ τέρας τοῦτο εὑρίσκεται τώρα εἰς τὰ Ξενοδοχεῖον τῆς Ἐπαρχίας, καὶ χθὲς τὴν νύκτα ἐδολοφόνησεν ἕνα ξένον ἐν μέσῳ τοῦ Λονδίνου, ὅπως τὸν κλέψῃ. Οὐδεὶς τὸν ὑποπτεύεται, ἔτι δὲ μᾶλλον, οὐδεὶς δύναται νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἐνοχήν του.

— Θεέ μου!..... Εἶνε δυνατόν! ἔκραξεν ἡ κόμισσα ἐγειρομένη, ἐκ μεγίστης ῥρίκης. Ὁ νοῦς αὐτῆς ἀκαριαίως μετέβη εἰς τὸν ἀγαπητόν της Πάτροκλον. Ὦ! διεγνόθη, τώρα ἐννοῶ, διατί οὗτος ἐγένετο ἄφαντος ἐκ τοῦ ξενοδοχείου, ἐγκαταλείψας τὰ πράγματά του.

Ἡ ταραχὴ τῆς κομίσσης ἔβανεν αὔξουσα εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε ὁ κόμης ἠν ἠρώτησε, πρὶν προβῇ εἰς τὴν διήγησίν του, τὴν αἰτίαν.

— Διάτι, ἀπεκρίθη, διέμενον τρεῖς ἡμέρας εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς Ἐπαρχίας, καὶ ἐφρόντιζα ὅταν τὸν εἶδον ἐκεῖ κατὰ τὴν ἀρτίξιν μου. Πάραυτα ἐγκατέλειψα τὸ ξενοδοχεῖον καὶ μετεκομίσθην παρὰ τῇ πλησίον τοῦ Χαγόβερ, μόλον ὅτι δὲν ἔχω ἐτμὴ ὀβὸ ἢ τρεῖς ἡμέρας νὰ διαμείνω ἐν Λονδίνῳ.

— Ἀκριβῶς ὁ ξένος, τὸν ὁποῖον ἐδολοφόνησε τὸ τέρας τοῦτο ἦτο εἰς νεοαγιμβεῖς αὐμφορεὺς νέος ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ τῆς Ἐπαρχίας. Ἔχει ἔτι ἐκεῖ τὰ πράγματά του. Ἡ ἀστυνομία τρέχει τώρα κατόπιν τοῦ Μούλερ, πλὴν αὕτος δὲν τὰ γνωρίζει.... Ὁ ξένος οὗτος εἶχε κερδηθεῖ πολλὰ χρήματα τὴν προτεραίαν εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον.

Ἡ κόμισσα ὅσον ἀμφέβαλε πλέον τόσον ἐδολοφονηθεὶς ξένος ἦτο ὁ κ. Πάτροκλος Σκοπελίδης. Ἀναμμνησκομένη ὅμως τὸ φαλύσπτυπον καὶ ζηλότυπον τοῦ συζύγου τοῦ, ἐθάμασε τὴν καρδίαν της καὶ κατεκράτησε τὰ δάκρυά της. παρακαλοῦσα τὸν κόμητα νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν διήγησιν τῶν συμβάντων του.

— Ἀστῆθι εἶπεν ὁ κόμης, γνωρίζεις ἐὰν ὁ Μούλερ ἐπληροφορήθη τὴν νέαν σου κατοικίαν;

— Δὲν τὴν γνωρίζει· μὲ νομίζει ὅτι ἀνεχώρησα διὰ τὴν Δέβονσχερ.

(ἀκολουθεῖ.)

43

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΪΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ — ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ'.

Ὁ Πανιώνιος εἰς τὸ κέρι.

— Εἰς ὑγείαν σου, ἀφέντη, μὲ τὸ καλὸ νὰ ἔλθῃ εἰς τὰ πράγματα ὁ ἑνάρετος Τ...., νὰ σὲ κάμῃ μινίστορα ἢ ἀμπασαδόρο καὶ σώσῃ τὸ ἔθνος τὸ καθμένο ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Διαβολο...., ὅστις τὸ διέφθειρε καὶ τὸ ἐξαχρείωσεν.

Ταῦτα ἄκρως εὐχετικῶς, εἰλικρινῶς καὶ σχεδὸν μὲ βάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς προέφερεν εἰς τῶν ἡγετῶν τῶν τεκτόνων τῶν ἐξ Ἀθηνῶν ἀφιχθέντων.

— Ὁ Διαβολο.... τοῦτο εἶνε ψεύδος.... ἂν ἦτο τοιοῦτος, ποτὲ δὲν ἤθελε διαμείνῃ ἐπὶ τόσα ἔτη ἐπὶ τῆς ἐξουσίας, οὔτε εἶνε ἀληθὲς ὅτι οὗτος διέφθειρε καὶ ἐξαχρείωσε τὸν Ἑλληνικὸν λαόν! Σεῖς εἴσθε οἱ μόνοι διαφθορεῖς του.... σεῖς οἱ πλουσιοι οἱ ἐξαγοράζοντες τὰς συνειδήσεις, ἔκραξε βροντωδῶς ὀρθούμενος εἷς ἕτερος Μανιάτης.

Ἦτο νέος ἀνήρ, λίαν εὐπαίδευτος, ὡς μετὰ ταῦτα ἐπληροφορήθημεν, ὡραίου ἀναστήματος καὶ εὐειδοῦς προσώπου.

— Α! Κυρὰ Εὐρώπη, ὁ νέος οὗτος ἀνὴρ ἔχει δίκαιον, ὁ κερδηθεὶς διὰ τῆς ἀτιμίας πλοῦτος εἶνε ὁ διαφθορεὺς τῶν συνειδήσεων! οἱ πραγματικοὶ διαφθορεῖς ἐνὸς λαοῦ εἶνε οἱ πλουσιοι βουλευταί, διότι οὗτοι εἶνε διὰ τῆς δωροδοκίας ἡ τῆς ἐγγυρίου ἐπιρρεῆς των, ἀφάζουν τὴν βουλευτικὴν θέσιν καὶ κατορθώνουν τὰ σχέδια τῆς φιλοδοξίας, κακοηθείας ἢ λησταείας των. Οὗτοι ἐπιβάλλουσιν εἰς τὸν Κ. ἢ οἷον δήποτε ἄλλον πρωθυπουργὸν νὰ παραχωρήσῃ τὰς ἐθνικὰς γαίας καὶ τὸν ἐθνικὸν πλοῦτον πρὸς αὐτούς, ν' ἀποδιώξῃ ἐκ μιᾶς θέσεως τὸν ἱκανὸν καὶ τίμιον ὑπάλληλον, ὅπως τοποθετήσῃ τοὺς συγγενεῖς ἢ φίλους του, νὰ συγχωρήσῃ τὸν λιποτάκτην, ν' ἀποφυλακίσῃ τὸν φονέα ἢ παραχαράκτην, νὰ κλείσῃ τοὺς ὀρθωλμοὺς του εἰς τὸν ἔγχονα αἰσχρότατον παρελθόν, ἐν γένει ἔρχονται εἰς Ἀθήνας διατάττοντες τοὺς ὑπουργοὺς, παρ' αὐτῶν ζητοῦντες τὰ μᾶλλον παράλογα καὶ παράνομα πράγματα πρὸς ἀνταλλαγὴν τῆς βρωμερᾶς ψήφου των, διότι θεωρήσατε ὑπό τίνων βρωμερῶν χειρῶν ἡ ὄψις αὐτῶν ζυμόνεται ἐν τοῖς οἰνοπωλείοις. Μάθετε Κυρὰ Εὐρώπη, ὅτι ὅταν τὰ κάτω στρώματα κυβερνῶσι τὰ ἀνώτερα διὰ τῆς ἀμαθείας των, κατ' ἀντίστροφον ἀναλογίαν τῆς τε λογικῆς καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, τότε οἱ συνταγματικοὶ λαοὶ διαφθείρονται διὰ τῶν βουλευτῶν, οὓς ἐκλέγουν καὶ δὲν εἶνε ὁ Τ.... οὔτε ὁ Κ...., οἱ ἀληθεῖς διαφθορεῖς τῶν. Ναί, Κυρὰ Εὐρώπη, ὅταν τὰ οἰνοπωλεῖα, τὰ καφενεῖα, τὰ ἔσχατα κατηχεῖα ἑνὸς Κράτους μεταβάλλωνται συγχρόνως εἰς καμαρίλας καὶ Διονύσεια, ὅταν ἐντὸς ἑνὸς ρυπαρωτάτου, ὡς τοῦτο, οἰνοπωλείου ἀγρυπνῇ πίνων τὰς δύο ὥρας μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὁ κομψὸς ἀθιοκτήτης λαμπροῦ μεγάρου τῆς πρωτευούσης, ὁ διαπρεπὴς τζέντλεμαν τῆς Αὐλῆς καὶ τῆς ὑψηλῆς συναναστροφῆς τῶν Ἀθηνῶν, ὅταν τὸ μισθέλο τοῦτο τῶν συρμῶν, ὁ ἐπαγγελλόμενος τὸν πεπαιδευμένον, τὸν ἀρθρογράφον τοῦ τύπου τῆς Ἀνατολιτεύουσας, τὸν πολιτικὸν νοῦν, τὸν ὑψηλόφρονα, τὸν μεγαλεπίβολον, τὸν ἐπιχειρηματίαν, τὸν μεταρρυθμιστὴν, μεταμορφοῦται εἰς ἐργάτην, ὑπουργικῶς δὲ ἰσοπεδοῦται μετὰ τῶν βανάυσων αὐτῶν διὰ τινας ἑβδομάδας, μέχρις ἔτους ἀγωρτικῶς τοὺς ἐξαπατήσῃ καὶ γείνῃ βουλευτής, ἐνδυόμενος τὴν θεατρικὴν αὐτὴν ἐνδυμασίαν, ἐτάσσων τὸ πρόσωπον τοῦ ἀμπελοφόρου Σατύρου ἐν μέσῳ λυκῶν, πίθων, ἀσκῶν, φιαλῶν, κρατήρων, τραμπουράδων, κρεμμῶν ἐμπαικτικῶς τὴν ἑλληνικὴν Σημαίαν! ἔξωθεν τῆς ταβέρνας, τὸ λάβαρον τοῦτο τῆς ἐλευθερίας ἡμῶν, ὡς φαλλὸς, σᾶς ἐρωτᾷ· τὶς διαφθείρει τὸν λαόν; οἱ τοιοῦτοι βουλευταί, οἱ τοιοῦτοι ἐκλογεῖς, ὁ ἀτιτιῶν τὸ Κράτος Πρωθυπουργός, ὁ Βασιλεὺς μου Μεγαλειότατος, ἐν Ἑλλάδι συμβαίνει παντοτε τὰ ἐναντία, ἀποτεύσατε μη, ἢ εἰς ἄλλα Κράτη. Οἱ πρωθυπουργοὶ καὶ οἱ λαοὶ διαφθείρονται παρὰ τῶν τοιούτων βουλευτῶν ὀλιγῆτερ πρὸ πολλοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἑταιρίᾳ, θὰ διαφθείρωνται περισσότερον καὶ χειρότερον μέχρι τοῦ ἀνεπανορθώτου. Ἂν πάντα ταῦτα δὲν ἀποδεικνύωσι πρὸς ὑμᾶς τὴν προσέγγισιν μιᾶς ἐπαναστάσεως, μὴ περιμένετε πρωθυπουργὸς τοῦ Κ.... βελτιωτέρους. Ὁ ροῦς τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύει, ὅτι οἱ μέλλοντες πρωθυπουργοὶ οὔτε βικαιότερον οὔτε ἐντιμότερον οὔτε μετὰ μεγαλειότερας καλοκαγαθίας καὶ ἀμνησικακίας θὰ δυνηθῶσι νὰ κυβερνήσωσι τὴν χώραν αὐτήν.

— Εἶσαι ὑπερβολικὸς, καταχθόνιε δαίμων, μεγεθοποιεῖς τὰ φαινόμενα, ὅπως μᾶς ἐξαπατήσῃς καὶ κερδήσῃς τὸν σκοπόν σου. Ἀδύνατον ἄμοια πράγματα νὰ λαμβάνωσι χώραν εἰς τὰ ἐπίλοιπα μέρη τοῦ Κράτους τούτου, εἶπεν ἡ αὐτοκράτειρα τῶν ἠπείρων καὶ θαλασσῶν μετὰ διπλωματικῆς ῥαθυμίας ἀεριζομένη διὰ τῆς ριπίδος της, ὡς δῆθεν ὄχι τὰ παριστανόμενα ἐνώπιόν της, ἀλλ' ἡ ἀτμοσφαῖρα τοῦ οἰνοπωλείου νὰ διήγειρε τὴν στενοχωρίαν αὐτῆς.

— Οὐδόλως, Μεγαλειοτάτη, δὲν εἶμαι ὑπερβολικὸς οὔτε πραγματοδίφης οὔτε φιλοπράγμων· εἶμαι μόνον ὁ ἀκατάθλιπτος, παλαμναῖος καὶ ἄφθαρτος Δάκων, ὁ ἔχων ἐντολὴν Ἄνωθεν νὰ ἐκτελῶ σκληρὰ καθήκοντα, ἐξ ὧν νὰ πηγάζωσιν ἀγαθοεργίαι. Γνωρίζεις, ὦ πότνια Ἀνασσα, ὅτι διὰ τὰς πρά

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Δεκεμβρίου 1891

		Ἀγοραστ.	Πωληταὶ
ΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ			
Τῶν 26 ἑκατομμυρίων τῶν 5 ο)ο Δρ.		485 —	490.—
» 120 » » 5 ο)ο »		537.—	540.—
» 170 » » 5 ο)ο »		537.—	540.—
» 135 » 4 ο(ο »		425.—	427.—
» 125 » » 4 ο)ο »		390.—	395.—
Ὁμολογίαι Λαχειοφόροι Ἐθν. Τραπέζης		567.—	570.—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ			
Ἐθνικῆς Τραπέζης	Δραχ.	3,880—	3900—
Πιστωτικῆς Τραπέζης . . .	»	170.50	174.50
Βιομηχανικῆς Τραπέζης . . .	»	72.—	72.50
Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας .	»	—.	—.
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ			
Μεταλλουργείων Λαυρίου . . .	Δραχ.	163.—	163.50
Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	»	416.	418.—
» Πύργου-Κατακώλου	»	—.	—.
» Πειραιῶς-Ἀθ. Πελοπ.	»	202.	203.—
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας . . , .	»	147.—	148.—
Χρημαστ. ἑταιρίας ὁ «Ἑρμῆς».	»	57.—	63.—
Γενικὴ Ἑταιρία Ἐργοληψιῶν.	»	345.	350.—
Κωπαΐδος	»	—.	—.
Δημόσια ἔργα.	»	89.—	90.—
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ			
Εἰκοσάφραγκον	Δραχ.	27.10	27 12
Λίρα Τουρκίας	»	—.	—.
Λίρα Ἀγγλίας	»	—.	—.
		Τρίμηνον	
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		Ἀπὸ δρ.	Μέχριδρ
Ἐπὶ Ἀγγλίας	Δραχ.	33.90	34.20
Ἐπὶ Γαλλίας	»	134.	135.
Ἐπὶ Αὐστρίας	»	—.	—.
Ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως	»	—.	—.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὅτι τὰ μὴ πωλούμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἕνεκα τῶν τριῶν μυθιστορημάτων πρὸς δέσιμον εἰς τόμους, ὡρισμένος δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώνεται, οἱ δὲ διανομεῖς εἶνε ὑπεύθυνοι ν' ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ δευτέρου ἀπολεσθέντα φύλλα, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου οἱ διανομεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγχειρίζωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ. συνδρομητὰς ἢ εἰς τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ τὰ ρίπτωσι, χάριν ταχύτητος εἰς τὰς θύρας, ὅπως μὴ δύνανται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τύπου νὰ γνωρίζωσιν ἐὰν ἐγένετο κατάχρησις ἢ ἄστοχος φθορά.

Wm EDGAR: WILLIAMS

CARDIFF

Ἰδιοκτήτης καὶ Διευθυντὴς τῶν κυριωτέρων ἀνθρακωρυχείων τῆς Ἀγγλίας. Προμηθευτὴς τοῦ Ἀγγλικοῦ, Γαλλικοῦ καὶ Ἰταλικοῦ Ναυαρχείου, τῶν κυριωτέρων Σιδηροδρομικῶν καὶ ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Ποιότης ἐξαιρετική, τιμαὶ συγκαταβατικώτεραι τῶν ἄλλων ἀνθρακωρυχείων. Παρακαλοῦνται οἱ Σ. Διευθύνσεις τῶν Σιδηροδρομικῶν καὶ Ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν κ. λ. π. ὅπως ἀποστείνωνται, πρὶν παραγγείλωσιν, εἰς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα Wm Edgar Williams Cardiff Ἀγγλίας.

ΔΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

EDGARDO

GARDIFF

DOULTON & C^O

BURSLEM (Staffs) **ΑΓΓΛΙΑ**

Τὸ πρῶτον ἐργοστάσιον τοῦ κόσμου διὰ παντὸς εἴδους πιατικὰ κλπ. Σχέδια χρωματισμοὶ κλπ. ἐξαίσια. Εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ἀπενεμήθησαν 91 χρυσᾶ Μεγάλα Βραβεῖα τὰ (πρώτιστα) διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ποιότητα, σχέδια καὶ χρωματισμοί. Τιμαι καὶ ὅροι εὐνοικώτατοι τοῖς κ.κ. ἐμπόροις.

Οἱ κ. κ. NEGRETTI et ZAMBRA τοῦ Λονδίνου 38 Holborn Viaduct, E. C. γνωστοποιοῦν ὅτι εἶνε οἱ κατασκευασταὶ ἀστρονομικῶν ἐργαλείων παντοίου εἴδους, ἀνεροϊδῶν βαρομέτρων, θερμομέτρων κτλ. Κατάλογος μετὰ τῶν φωτογραφιῶν καὶ τιμῶν ἁπάντων τῶν εἰδῶν τούτων πέμπονται δωρεάν.

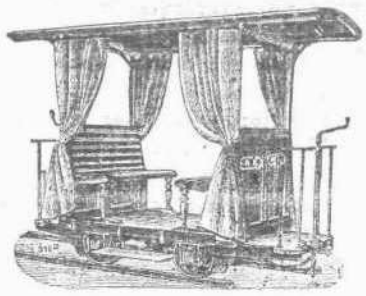

ARTHUR KOPPEL

BERLIN

ΑΡΘΟΥΡΟΣ ΚΟΠΠΕΛ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

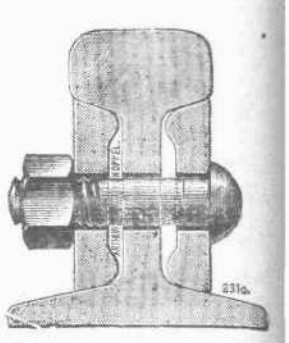

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΙΜΚΟΝ ΥΛΙΚΟΝ

ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

ΠΟΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ: ΑΘΗΝΑΙ ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ 10

Ὁ κ. ARTHUR FAULKNER, 167 and 90 Regent st.; London, W. γνωστοποιεῖ, ὅτι εἶνε ὁ πρώτιστος κατασκευαστὴς νόθων τιμαλφῶν λίθων δεδεμένων δι' ἐξόχου καλλαισθησίας, βραβευθεὶς δὲ διὰ τοῦ χρυσοῦ μεταλλίου εἰς τὰς διαφόρους διεθνεῖς ἐκθέσεις. Ἡ ἀπομίμησις εἶνε τοιαύτη ὥστε μόνον οἱ ἐμπειρότεροι ἀδαμαντοπῶλαι δύνανται νὰ κάμωσι τὴν διάκρισιν. Τιμοκατάλογοι μὲ τὰς διαφόρους φωτογραφίας τῶν ποικίλων κοσμημάτων πέμπονται δωρεὰν πρὸς τοὺς ζητοῦντας δι' ἐπιστολῆς αὐτούς.

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ

ΣΙΔΗΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ

ΠΡΩΗΝ Μ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

(ἀριθ. 192.—Ὁδὸς Ἑρμοῦ.—Ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἀριθ. 2)

Ἐκομίσθησαν ἐν τῷ καθ' ἑκάστην πλουτιζομένῳ τούτῳ καταστήματι παντὸς εἴδους σιδηρικὰ εἴδη, δι' ἁμάξας, δι' οἰκίας, τεχνίτας καὶ ἱππασίαν.

ΣΟΥΣΤΑΙ δι' ἁμάξας καὶ φορτηγὰ ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γαλλίας.

ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ πάσης ποιότητος καὶ ἰδίως διὰ τραπεζαρίας καὶ ἁμάξας.

ΦΑΝΟΙ ἁμαξῶν καὶ εὐθυνότατοι καὶ πολυτελέστατοι.

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ δι' ὅλα τὰ βαλάντια.—Κετσέδες.

ΜΠΡΑΤΣΑ ἁμαξῶν καὶ λαιμαριῶν ὡς καὶ τοκάδες ἐπάργυροι διὰ τὰ πολυτελέστερα χάμουρα.

ΓΑΛΟΝΙΑ καὶ σηρίτια μεταξωτὰ καὶ μάλλινα.

ΑΞΟΝΕΣ (ντιγκίλια) ἁμαξῶν καὶ φορτηγῶν.

ΣΥΡΜΑΤΟΠΛΕΓΜΑΤΑ Καμουτσίκια καὶ καμουτσόξυλα.

Ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας. Κατσαρόλαι, λεκάναι, προχόαι, μπρίκια, μύλοι καφέ, μύλοι πιπεριοῦ, μαχαιροπείρουνα ὅλων τῶν ποιοτήτων, καρυοθραῦσται κτλ.

ΣΙΔΗΡΑ καὶ ΣΤΡΟΦΕΙΣ γαλλικῶν παραθύρων.

ΕΡΓΑΛΕΙΑ τεχνιτῶν πάσης τέχνης.

Πρὸ πάντων εὐθηνία τιμῶν καὶ ἀνυπέρβλητος.

Μεγάλαι ἐκπτώσεις διὰ τοὺς ἐργολάβους καὶ ἐμπόρους ἐπαρχιῶν.

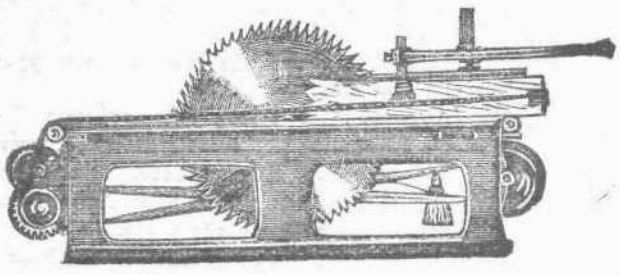

Ὁριζόντιος Αὐτόματος Πριγ.

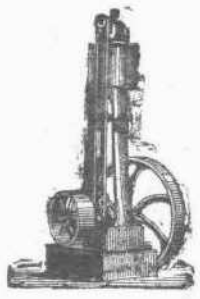

Κάθετος Ἀτμομηχανὴ

Ι. Μ. ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗΣ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 19 οἰκία Ἀγγελοπούλου

παρὰ τῇ Νέᾳ Ἀγορᾷ

ὄπισθεν μεγάλης οἰκίας ΜΕΛΑ

Χειροκίνητος Ἀλευρόμυλος

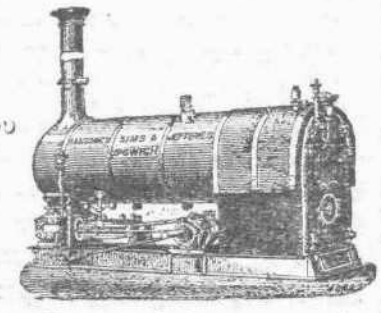

Ἡμιφορητὴ Ἀτμομηχανὴ

Παραδίδονται ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΑΙ ἐν τακτικῇ λειτουργίᾳ καὶ μὲ γραπτὴν ἐγγύησιν ἀπὸ 2 ἵππων δυνάμεως μέχρι 500, ἐκ τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς ΑΓΓΛΙΑΣ.

ΑΤΜΟΜΗΛΟΙ στερεοὶ καὶ εὐθύνοι ἀλέθοντες 100 μέχρι 500 ὀκάδας τὴν ὥραν.

Πρὸς τούτοις ἅπαντα τὰ εἴδη τῆς βιομηχανίας ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων τῆς Ἀγγλίας.

Δίδονται προθύμως πληροφορίαι διὰ πᾶσαν βιομηχανικὴν ἐργασίαν.

Ἀναλαμβάνω τοποθετήσεις καὶ ἐπισκευὰς ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰς Ἐπαρχίας, καὶ ἐν Ἀνατολῇ.

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ

Ἠλεκτρολόγος

Ἠλεκτρικοὺς κώδωνας, τηλέφωνα, ἠλεκτρικὸν φῶς, μηχανήματα ἐναντίον τῆς πυρκαϊᾶς.

Μελέται διὰ φωτισμοὺς ἠλεκτρικοὺς βιομηχανικῶν καταστημάτων καὶ πόλεων.

Μελέται διὰ συμπλέγματα τηλεφωνικά.

Ἅπαντα τὰ χρειώδη ἐργαλεῖα ἐργολάβων.

13 Ὁδὸς Καπνικαρέας Ἀθήνας

Οἱ κύριοι MAUND τοῦ Λονδίνου παντοπῶλαι τοῦ (Shoreditch 336 Old-street) γνωστοποιοῦσιν, ὅτι ἔχουσι τὰς τελειοτέρας καθαριστικὰς μηχανὰς τοῦ σταφιδοκαρποῦ καὶ τῶν σταφίδων στερεοτάτης κατασκευῆς καὶ εἰς τιμὰς συμφερούσας.

Τυπογραφεῖα καὶ Γραφεῖα τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ ἐδὲς Προαστείου ἀριθμ. 8